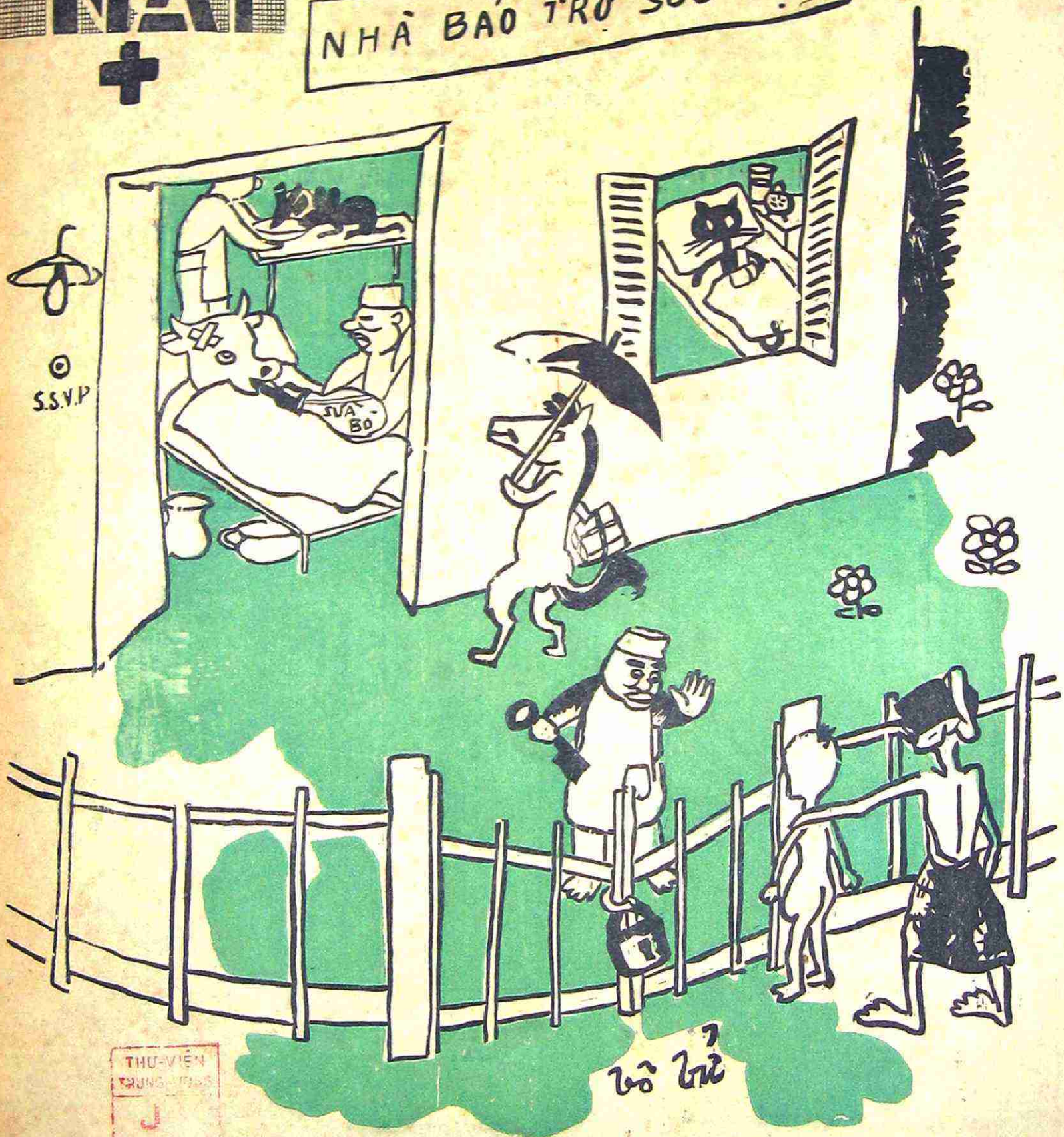

NGÀY NAY

TIN CÁC BÁO : Hội bảo-vệ súc vật đã thành lập.

NHÀ BẢO TRỢ SÚC VẬT

— Không phải là súc vật, không vào được !

Lu'ong Nghi Bồ Thân

(Một thứ thuốc bồ thân: kiên tinh, cố khí hay nhất xứ này)

Ở thế kỷ thứ 20 này, về phần nam giới, trong số 100 người thì có đến 90 người có các bệnh ở Thân. Hoặc bởi « thụ bẩm liền thiên bất lực », hoặc bởi chữa lỏng dục quá độ, hay không hiểu cách vệ sinh mà thành bệnh:

BAI THẬN — Mờ mắt, ù tai, rục đầu, rụng tóc, đau lưng, buồn môi chân tay, tiểu liên vàng... Chỉ dùng 1, 2 hộp thuốc « Lu'ong nghi bồ thân » số 20 của Lê hay Phách, khỏi hết các bệnh, người khỏe mạnh hơn lên, tốt cho đường sinh dục.

MỘNG TINH — Nằm ngủ tưởng như mình giao hợp với đàn bà mà tinh khí xuất ra, bởi thận yếu không cố được tinh khí, dùng 3 hộp thuốc « Lu'ong nghi bồ thân » số 20 bồ thân, cố khí, khỏi hẳn bệnh mộng tinh.

DI TINH — Không cứ lúc nào mà tưởng đến tình dục thì tinh khí đều tiết ra, bởi tâm hỏa đa nhiệt mà sinh bệnh. Dùng « Lu'ong nghi bồ thân » số 20 kèm với Chuyên Trị Bồ Tâm số 23, bởi bồ lâm, thận, kiên tinh, cố khí, khỏi hẳn bệnh di tinh.

HOẠT TINH — Khi giao hợp tinh khí mau xuất quá, bởi ngũ tạng đều yếu mà thần tạng lại yếu hơn cả dùng « Lu'ong nghi bồ thân », được kiên tinh, tăng sức khỏe, khỏi bệnh hoạt tinh, chắc chắn như vậy.

TINH KHÍ BẤT SẠ NHẬP TỬ CUNG — Tinh khí ra rì rì không

manh, nên hạt tinh không vào lối tử cung, nên người đàn bà không có thai được. Dùng « Lu'ong nghi bồ thân » được mọi điều như ý.

BỆNH LIỆT DƯƠNG — Già đàn bà mà dương không cương, hoặc những người tuổi trẻ mà không thì h linh dục (dương nuy)... đều dùng « Lu'ong nghi bồ thân » này, thận khí được sung túc, khỏi bệnh Liệt dương, bệnh Dương Nuy.

SAU KHI KHỎI BỆNH PHONG TÍNH — Bởi trong khi có bệnh dùng nhiều thứ thuốc công phạt hại cho thận khí, nên sinh ra đau lưng như bẻ, ù tai, chảy nước mắt, rụng tóc, đau mỗi thân thể, tiểu liên vàng, có ít vẩn, qui đầu ướt... dùng « Lu'ong nghi bồ thân » bởi bồ thân khí, các bệnh khỏi hết.

Thuốc « Lu'ong nghi bồ thân » số 20 của Lê hay Phách, một thứ thuốc bồ thân bảo chế rất công phu, có vị phải tìm phơi hàng tháng để lấy dương khí, có vị phải chôn xuống đất đúng 100 ngày để lấy thổ khí, và làm toàn bằng những vị thuốc hảo hạng, chữa cho thận được sinh khí, cố tinh... Hàng vạn vạn người dùng qua đều công nhận thuốc « Lu'ong nghi bồ thân » là một thứ thuốc bồ thân hay nhất ở xứ này. Có các bệnh ở Thân bất cứ mới, lâu, nặng, nhẹ, dùng thuốc « Lu'ong nghi bồ thân » số 20 của Lê hay Phách đều khỏi cả. Giá 1p.00 một hộp.

Thuốc Lậu, Giang Mai Lê Huy Phách hay nhất — Khỏi tuyệt nọc

Cứ nói đến Lê-Huy-Phách thì người ta nhớ ngay đến một nhà thuốc có nhiều môn thuốc lậu, giang-mai đại-tai. Lậu giang-mai bất cứ mới lâu, nặng nhẹ, dùng thuốc Lê-Huy-Phách đều mau khỏi cả 1

LẬU MỚI MẮC : Bệnh Lậu mới mắc tức buốt, đái rất, cương dương đau, ra mủ (có khi dai ra máu, nội hạch nữ)... Dùng thuốc Lậu số 70. trăm người khỏi cả trăm, khỏi rất mau chóng. Giá 0p.60.

LẬU KINH NIÊN : Hàng ngày ra mủ, tiểu tiện trong đục bất thường, hoặc những người phải đi phải lại 2, 3, lần... dùng « Lậu Mả » số 13, khỏi hẳn bệnh Lậu kinh niên. Giá 0p.50

GIANG MAI : Lở loét qui đầu, mọt mào gi, hoá khê, nội hạch, lên

Nhà thuốc **LÊ HUY PHÁCH** N° 19 Boulevard Gia-long — Hanoi, Tonkin

TỔNG PHÁT HÀNH :

M. TÔN THẤT XUNG
119, Rue Gia-Long — Huế, ANNAM

BAZAR XUÂN NGA

181, Bd de la Somme — Saigon, COCHINCHINE

Chấp các tỉnh Bắc, Trung, Nam, Ai-Lac, Cao-mên đều có đại-lý thuốc Lê Huy-Phách

Gói đỏ (HAVANE) 0,12

Gói xanh 0,06

TUYÊN BUÔN TẠI XỨ AN-ĐÉ-RI

Bắt đầu từ số sau

Sẽ hoàn toàn đổi mới và hoạt động hơn lên

NGÀY NAY, TỜ BÁO THÂN YÊU CỦA CÁC BẠN, KHÔNG BAO GIỜ CHỊU ĐỪNG YÊN MỘT CHỖ VÀ SẼ CỐ GẮNG ĐỂ MỖI NGÀY MỘT TẤN TỚI HƠN.

NGÀY NAY — TỜ BÁO VUI VẺ, VÀ MĂN CÁN — LÀ MỘT SỨC MẠNH CÁN ĐÀM, ĐỘC LẬP SÁNG SUỐT; MỘT NGƯỜI BẠN KHUYẾN NHỦ VÀ MÁCH BẢO NHỮNG SÁNG KIẾN CẦN THIẾT CHO CUỘC SINH HOẠT NGÀY NAY.

Bắt đầu từ số sau

NGÀY NAY sẽ mở rộng phạm vi và thể tài làm việc

- Bài vở xếp đặt theo lối mới,
- Cách bài trí từng trang linh hoạt và đẹp mắt, do họa sĩ Tô-Ngọc-Vân trông coi.
- Thêm nhiều mục mới thích hợp với sự cần và lòng mong ước của mọi người
- Luôn luôn có những sáng kiến mới và sẽ tổ chức những công việc mới để tờ báo có liên lạc quan hệ với độc giả và để kiểm sát, báo cáo và phê bình các công việc, các nhân vật quan hệ trong xã hội Việt-Nam.

NGÀY NAY là một tờ báo ai cũng cần đọc, ai cũng ham đọc
NGÀY NAY là tờ báo ở khắp mọi nơi và của hết mọi người

Vấn đề cần lao ở Đông-dương

Hòa giải và tài phán

Sự xung đột giữa chủ và thợ về mặt nghề nghiệp có thể xảy ra hằng ngày ở Đông Dương. Một là vì bọn chủ bo bo giữ lấy quyền lợi của mình, chỉ lo tính áp dụng cái luật danh thép về tiền công, nghĩa là chủ muốn cho thợ một số lương đủ để mà ăn lấy sống và làm việc cho họ. Hai là vì thợ thuyên không được ai dạy bảo nên không hiểu hết nghĩa vụ quyền lợi của mình. Nhưng, may hay là không may, cái đó cũng không rõ, thợ thuyên ở đây không có tổ chức và thấy thế lực của phe chủ mạnh quá, nên thường là đành nhận nạt chịu khổ. Đến lúc càng quá, họ mới phải tỏ lòng phẫn nộ bằng sự đình công, mà họ biết là không hợp luật ở đây. Lòng phẫn nộ ấy đã gây nên phong trào đình công trong hai năm 1936-1937.

Phần đông thợ thuyên không biết rằng ở Đông-Dương này những cuộc xung đột giữa chủ-thợ có thể đem giải quyết được mà không cần đến sự đình công quyết liệt. Không phải là tại họ ngu dại gì, mà chỉ vì những đạo luật lao động ở Đông-Dương — cũng như các đạo luật khác — chỉ thấy đăng ở Quan báo, bằng chữ Pháp, nghĩa là bằng một thứ chữ mà họ

không hiểu. Họ đã không hiểu, tất họ không biết tìm cách nào để bênh vực quyền lợi của họ theo pháp luật; lối ấy không phải ở họ mà chính ở Chính phủ không tìm hết cách để quảng thông những qui luật của mình làm ra.

Thí dụ: đạo chỉ dụ ngày 2-4-1932 về hòa giải và tài phán ở Đông-Dương. Bất cứ hỏi một người thợ hay một người làm công nào ở Đông-Dương, họ sẽ trả lời rằng họ chưa bao giờ được nghe thấy nói đến.

Ấy vậy mà đạo chỉ dụ ấy ra đời đã được bảy năm nay. Theo đạo chỉ dụ ấy, khi có sự xung đột chung giữa chủ và thợ, thì sự hòa giải là một điều bố buộc phải có, còn sự tài phán không.

Lúc nào có sự xung đột chung? Bao giờ về một vấn đề gì về nghề nghiệp, mà ít ra là một phần tư thợ thuyên hay người làm công trong một xưởng hay một sở nào, hoặc một phần tư số thợ coi sóc riêng về một việc, không đồng ý với chủ thì có cuộc xung đột chung. Hoặc giả trong một xưởng, có đến mười người thợ xung đột với chủ, và nếu sự đình công của mười người ấy, có thể làm ngừng công việc của cả xưởng, cuộc xung đột

cũng trở nên xung đột chung được.

Lúc đó viên thanh tra lao động bố buộc nên hòa giải. Mỗi bên chỉ có việc làm một cái đơn, hoặc bằng chữ Pháp, hoặc bằng quốc ngữ, nói qua về điều yêu cầu của mình. Viên thanh tra tiếp được đơn, phải đến nơi ngay, một mặt báo cho chủ biết, một mặt gọi thợ đầu đơn đến để họ cử lấy đại biểu. Thế rồi sớm ra là ba ngày sau chủ và đại biểu của thợ được gọi ra trước mặt viên thanh tra để bàn cãi. Viên thanh tra hết sức hòa giải đôi bên, và nếu thỏa thuận cả, thì lập biên bản hai bên ký kết với nhau. Nếu thế nhận rằng ở trước mặt viên thanh tra hòa giải, không bên nào, chủ hay thợ cũng vậy, được đem thây kiện đến dự thính hay thay mặt. Nếu hòa giải không xong, thì hai bên có thể làm đơn xin ông thống sứ hay thống đốc cho theo tố tụng tài phán được. Ông thủ hiến sẽ cử hai người trọng tài cho bên thợ, còn bên chủ thì tự chọn lấy trọng tài của mình. Những viên trọng tài ấy họp nhau lại và lên án; bản án sẽ giao cho ông chánh án tòa hòa giải giữ.

Hoàng Đạo
(Xem tiếp trang sau)

Giúp quỹ hội « Chuyện bá học Quốc Ngữ »

có ông Đốc-lý chủ tọa

Một vở kịch trong sáng
và hoạt động

Tại nhà hát lớn Haiphong
lối thứ bảy 15 Avril 1939

ĐẠI THANH

Hai người trọ học

LAN SƠN dàn kịch

Trong giờ nghỉ: Những bài ca du dương của Lê Thương.

Trong giờ diễn: Những sáng tác công trình của:

Các ông: Lê đại Thành, Trần quang Đình, Đình giang Sơn,
Đình gia Mạo, Lê Thương.

Các cô: Kim Nhung, Thanh Hương, Maria Hiếu.

CẢ MỘT ĐÊM VUI !

HÒA GIẢI VÀ TAI PHÂN

(Tiếp theo trang trên)

Đó là cách thức phải theo nếu có cuộc xung đột chung. Nếu cuộc xung đột chỉ riêng giữa thợ và chủ, thì dù như chủ không trả lương hay thợ bỏ không báo trước, thì chủ thợ phải đem việc ra trước hội đồng hòa giải.

Hội đồng hòa giải có từ năm 1930 ở một vài nơi: Bắc kỳ thì ở Hanoi, Haiphong và Nam định; Nam kỳ thì ở Saigon; Cao mên thì ở Pnom penh. Về vấn đề hòa giải, đạo nghị định ngày 29-4-1930 lập ra các hội đồng kể trên đã bắt và luật hiện hành là luật của đạo chỉ dụ ngày 11-10-1937.

Theo đạo chỉ dụ này, hết thầy các vụ kiện giữa chủ và thợ trước khi đem ra tòa án phải qua hội đồng hòa giải đã. Trong hội đồng, có ông chánh-án tòa hòa giải ngồi chủ tịch, và có một người chủ, một người thợ hay làm công làm hội viên. Chủ và thợ ấy đều do một hội đồng riêng gặp, thăm trong số 25 người chủ và 25 người thợ biên tên trong sổ.

Bắt đầu là một lá đơn không tem — không tem vì ở trước hội đồng hòa giải, không có phí tổn gì hết — của thợ hay chủ gửi đến cho ông chánh hội đồng hòa giải. Ông này xét xem đơn có thuộc quyền hội đồng xử không, và nếu phải, thì định ngày gọi hai bên chủ thợ ra trước hội đồng. Ngày

ấy, hội đồng nghe hai bên bày tỏ lời lẽ của mình, khuyên hai bên hòa giải với nhau và nếu xong, thì ông thư ký của hội đồng làm biên bản. Nếu không hòa giải được, thì hội đồng cần xét xem đơn của bên nguyên có hợp lý không. Nếu thấy hợp lý, thì hội đồng có quyền tư thẳng việc ấy ra tòa, và nếu bên nguyên là một người thợ, thì người ấy được tư pháp bảo trợ, nghĩa là không chịu tiền phí tổn gì hết cả. Nếu hội đồng xét rằng đơn không hợp lý, thì lập biên bản không hòa giải được và bên nguyên muốn đi đâu kiện tùy ý, nhưng phải bỏ tiền ra. Một khi việc đã được hội đồng tư thẳng ra một tòa án nào, thì ông chánh tòa án ấy phải tự mình gọi hai bên nguyên bị ra trước tòa không thể trì hoãn được.

Hội đồng hòa giải, từ ngày chỉ dụ năm 1937 tuyên hành, đã giải quyết được nhiều việc một cách nhanh chóng; số vụ hòa giải xong một ngày một nhiều, và những lời khuyên của hội đồng xem ra cũng có hiệu quả. Hiềm một nỗi hội đồng ấy chỉ có ở một vài chỗ. Giá thử ở mỗi tỉnh, có một hội đồng thì có lẽ thợ thuyền được bênh vực hơn. Một điều đáng tiếc nữa, là những việc không hòa giải xong lại đem ra trước tòa án thường xử, chứ không đem ra trước một tòa án riêng, có chủ và thợ dự, như ở bên Pháp.

Hoàng-Đạo

CÂU Ô

Cần người làm

— Cần một ông giáo có bằng Dipsi hay B. E. hay sự phạm lương hậu; Hội ông Phó bá Thuận thương tá Vinh-yên.

— Cần ngay một người mecanicien dentiste lành nghề, thạo tiếng Pháp. Giá lương rất hậu. Hội: Cabinet dentaire Naman, 156 Rue du Coton, Hanoi.

Tìm việc làm

Thiếu nữ giỏi pháp văn, đã học hai năm ban nữ sự phạm, giỏi nữ công, tính rất tốt, muốn tìm chỗ bán hàng, làm nữ thư ký hoặc dạy học ở các tư gia trong thành phố Nam-định. Hội M Hoàng Tý, 2 Rue de France Nam-định,

Lo « cóc » là con gà sống, biết chưa ?

Câu chuyện hằng tuần...

CÒN có hai ngày nữa đã bàu lại ba ông hội viên thành phố thay chân các ông Bùi ngọc Ái, Phạm hữu Chương và Phan Thanh từ chức.

Hiện giờ mới biết có ba ông ra ứng cử. Ba ông ấy là các ông Ái, Chương và Thanh, hội viên từ chức, đảng viên đảng Xã hội quốc tế lao động (S. F. I. O)

Ba ông ấy từ chức là để phản đối những sự bất công, những sự thiên lệch trong hội đồng, là để tỏ cho thành phố biết rằng một thành phố chín phần mười dân Annam không hề ở dưới quyền cai trị của một hội đồng có 12 hội viên Pháp và một ông đốc lý của Chính phủ mà chỉ có 6 hội viên do dân Annam cử ra.

Ngày xưa thì còn được. Vì ngày xưa óc người Pháp người Nam có nặng những ý tưởng « dân chinh phục » và « dân bị trình phục » Ngày xưa thì 12 đấy, chứ cả 18 ông hội viên Pháp cũng là rất hợp lý

Nhưng ngày nay người ta nói luôn luôn đến những câu « Pháp Viêt đê huê » « Pháp Nam cộng tác ». Người ta nói thế và người ta tin là người ta thành thực.

Vậy thì ngày nay cái hội đồng 13 người Pháp đối với 6 người Nam trong một thành phố dân hầu hết là An-nam không thể còn có được nữa.

Vi thế mà ba ông hội viên Xã hội đã từ chức.

Nhưng sao đã từ chức lại còn ra ứng cử để mình tự kể chân mình? Muốn biết tại sao chỉ việc đọc những lời tuyên bố của ba ông Ái, Chương, Thanh.

Về phần tôi, thì tôi cho ba ông ấy ra ứng cử là phải lắm. Vì nếu các ông ấy lại được bầu — mà chắc sẽ được bầu — thì sự đặc thẳng của các ông ấy sẽ biểu lộ lòng phản uất của dân Hà-thành. Tôi nói dân An-nam.

Dân mình rất ít có dịp được biểu lộ lòng phản uất, vì nhiều khi sự bất bình của người mình bị người ta vô tình hay cố ý hiềm làm là phản kháng, là bãi Pháp, là làm rối cuộc trị an.

Không, mình không bãi Pháp. Mình chỉ muốn đồng lao cộng tác với người Pháp mà mình yêu mến nữa.

Nhưng không thể cộng tác trong sự bất công được, trong sự bất bình đáng được! Có thế thôi.

Bỏ phiếu cho ba ông hội viên xã-hội, tức là chúng ta làm bản phận dân Hà-thành, tức là

chúng ta tỏ với chính phủ rằng chúng ta biết đòi quyền lợi của chúng ta, và chúng ta chỉ muốn hợp tác trong sự công bằng.

Hơn nữa, bỏ phiếu cho ba ông ấy chúng ta sẽ tỏ rằng bao giờ chúng ta cũng ủng hộ những người đã tha thiết bênh vực quyền lợi chung.

Đương đầu với ba ông Thanh, Chương, Ái hình như các ông Nguyễn mạnh Tường, Nguyễn huy Lai, v.v.

Hình như, theo lời ông Nguyễn văn Lộ mà tôi có hân hạnh được gặp bữa nọ ở Thái-bình, một bọn biết mình không thể địch nổi với mấy nhân viên xã hội, đã ủng hộ những ông tiến sĩ kia ra.

Làm như cái bằng tiến sĩ có thể bênh vực được quyền lợi dân Annam không bằng!

Khái-Hưng

SÁCH VÀ BÁO MỚI

— « Vườn xuân » của Mào-Chào, giá 0p20.

— « Ai làm chân đống hoán càn » của Tào-Kim, giá 0p10.

— « Điện một chiều » của Nguyễn-hữu-Thanh, giáo sư trường Kỹ-nghệ Hà-nội, giá 0p50.

Sách dạy hát của nhạc sĩ Nguyễn văn Giáp giá 0p35.

« Từ chúng thuyết minh » của Lê-huy-Phách, giá 0p10.

« Phụ nữ tạp chí » của bà Nguyễn-thị Thảo ra ngày chủ nhật, mỗi số 0p15 nửa năm 3p 80, một năm 7p,00. Tòa báo No 5 Voie No 169 Hanoi.

Pháp Việt, tuần báo chính trị, xã hội và văn chương của ông Nguyễn Vỹ, đã xuất bản ngày 7 Avril. Tòa báo 34 Square Antoine, Hanoi.

Trong số sau:

- CUỐN SỔ TAY (Tranh thời sự hằng tuần của Tô Tử)
- TƯỜNG THUẬT LỄ PHÁT BẢNG CHO MẤY ÔNG QUAN MỚI
- HỘI MỘC... của LETA
- NGÀY NAY NÓI CHUYỆN
- NGƯỜI LỊCH SỬ
- MỘT TRUYỆN CÒ TÍCH BẰNG

thơ của TỬ MÔ

vân vân...
vân vân...

HỘI VIÊN THÀNH PHỐ

Dến chủ nhật mừng 9 tây này, có cuộc bầu lại ba ông hội viên thành phố thay ba ông hội viên Xã hội từ chức Ba ông thôi, tuy đúng ý ra phải là năm. Nhưng chính phủ không nhận giấy của ông Lai ủy quyền cho ông Chương từ chức thay, còn ông Chiêu vào làng tây vẫn cố thay mặt người Annam.

Các ông Chương, Thanh, Ai, ở đảng Xã hội, lại ra ứng cử. Tranh

với ba ông, hiện nay chưa có ai. Ông Phạm Tá quay về việc ruộng, có lẽ thế là thượng sách. Ông Bùi Xuân Học ngồi bó gối cái trán rộng để xem nó có nảy ra cái tư tưởng gì hay nào không. Còn ông Cửu, hẳn là về chân đê. Có lẽ vì họ biết trước rằng có ra, cũng đến mất tiền thôi. Có lẽ vì họ cảm thấy sự từ chức của ba ông hội viên đảng xã hội đã khiến cho ba ông ấy được tin nhiệm của tất cả dân thành phố.

Là vì sự từ chức ấy có ý nghĩa rất chính đáng. Bầu lại ba ông hội viên đảng xã hội do đó là một việc chính đáng.

Bầu cho ba ông, không phải là chỉ để bầu cho những người hội viên biết giữ lời hứa của mình, biết theo đúng chương trình của mình, mà còn là để tỏ ra rằng dân thành phố Hà-nội muốn đập đổ cái chế độ bất công hiện giờ, muốn đòi một cách tha thiết số hội viên Annam bằng số hội viên tây.

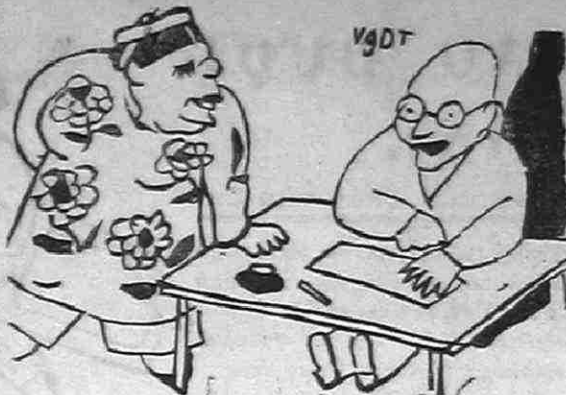
Vì những lẽ ấy, chúng tôi dám chắc rằng dân thành phố sẽ bỏ phiếu cho ba ông Thanh, Ai, Chương rất nhiều. HOÀNG-ĐẠO

THẦY — Trò sanh hỡi nào ?
TRÒ — Bẩm, con sanh hỡi mẹ con có chữa rồi đó con.
THẦY — ...??? Ồ ! Vậy trò là con ai ?
TRÒ — Con của thầy mẹ con ạ !
THẦY — (nổi nóng) Bờ ngu !...
 Đây ở đâu ?
TRÒ — Ở nhà con !
THẦY... !

— Minh ơi, em đi chợ gặp đứa ăn mày mà có hai mắt, mà nó biết tấn, em cho nó một xu mà nó khen mãi em đẹp quá.

— Ừ nó nói thế để cho mình biết là nó mù thật đấy mà.

NGƯỜI VÀ VIỆC

HỌ UÔNG

TỪ HỒM bí thư của Uông tỉnh Vệ, ông Tăng trọng Minh, bí âm sát, có tin đồn rằng Uông tỉnh Vệ đã bỏ Đông-dương mà đi.

Nhưng sự thực ông vẫn còn ở Hà-nội. Có lẽ vì ông yêu mến bóng chùa Ngọc Sơn in xuống Hồ gươm hay những cô gái Annam tha thướt trong các liệm nhậy. Hay là, ra ngoài Đông-dương, ông không biết đi đâu, dù ở phía đông bắc Thái bình dương, ở một nước dương mong một ông ?

Đặc sao ông ta thực lugen Hươoi là một điều may cho thành phố. Vì làm sao vậy ? Vì mỗi ngày ông ta phải tiêu thêm một ít tiền.

Người ta bảo ông ta đem theo những 30 triệu để « băng ». Ba mươi triệu ấy, có lẽ ông đem cho dân thành phố. Tôi không nói ngoa đâu. Ông ta thuê số cảnh sát mỗi ngày 80p.00 để cho đội xếp đến canh giữ nhà ông và biểu số mật thám cũng 80p.00 để báo vệ ông. Vì thế ai đi qua nhà ông ở cũng thấy ngày đêm mấy người đội xếp ngồi canh một cái bàn đầy nước chanh rượi bia : chuyên mỗi ngày ông ta đưa t-êm 5p.00 để mua các thứ giải khát ấy. Còn chính ông ta, thì thỉnh thoảng ông lại thò đầu ra ngoài hiên gác để phở rồi lại thụt vào cái nhà kín đáo như cái nhà tù của ông.

Thành thử mỗi tháng ông phải trả cho thành phố 165 x 30 = 4950p.00 và một năm độ chừng 6 vạn. Cứ số ấy mà ông tiêu, thì ông phải ở bên này đến 500 năm nữa mới hết số tiền 30 triệu ông mang sang.

Nhưng thế thì hơi lâu một tí.

TẶNG TIỀN THUÊ NHÀ

NÓI đến họ Uông, ai không có nhà đi ở thuê đều nghĩ đến số tiền phải bỏ ra hàng tháng biểu chủ nhà. Là vì từ độ người Tàu trốn chiến tranh chạy sang đây, giá thuê nhà vọt cao lên một cách đáng sợ.

Theo báo « Demain » (Ngày Mai) thì có hai số của người Tàu chuyên về việc du lịch từ năm tháng nay làm một việc đáng phàn nàn. Họ xem ở trong thành phố có nhà nào đẹp là tìm cách dò hỏi xem ai ở, có giao kèo hay không và số tiền thuê là bao nhiêu, rồi họ đến tìm ông chủ. Nếu chủ cho thuê 100đ, là họ trả ngay 150đ, có khi hơn nữa, để cho chủ hám lợi đuổi người thuê

nhà đi cho họ thuê tiếp. Thế rồi họ cho những người Khách trốn sang đây thuê một giá cao hơn nữa hoặc là họ làm « xam » cho thuê để ở giữa lấy lợi. Chẳng thế mà vừa rồi, số cảnh sát đến khám một nhà kia ở phố Carnot, thấy những 18 cái giường ngủ.

Vì những nguyên nhân ấy, người thuê nhà độ này càng phải cân nhắc chiu để cho chủ nhà tăng tiền thuê, tuy rằng đạo chỉ dụ Laval cấm tăng tiền thuê nhà vẫn chưa bãi ở Đông-dương.

Tại làm sao vậy ? Là vì phòng chương lý và số mật thám không

muốn tự mình làm việc nhiều. Họ có thể lấy chỉ dụ Laval ra mà truy tố những chủ nhà tăng tiền cho thuê. Nhưng sự tăng tiền nhà bất hợp pháp đã được đại số Đại hội đồng kinh tế coi là một việc dĩ nhiên mất rồi !

Các người thuê nhà bị chủ tăng tiền chỉ còn cách là tự mình đứng ra kiện. Nhưng theo đuổi một vụ kiện phải có nhiều tiền, mà đã phải đi thuê nhà thì còn làm gì có nhiều tiền nữa !

CHỮ BAY VÀ VU CÁO

MỘT người bạn gặp tôi cười mà bảo rằng :

— Báo Việt-đức và Tiểu thuyết thứ năm viết rằng anh bị ông Văn lang nào đánh đây này. Có thực không ?

Tôi hỏi lại :

— Anh có tin được là thực không ?

Bạn tôi nói :

— Tôi thì vẫn là không tin rồi.

Nhưng anh không cãi chính, số người khác...

Tôi mỉm cười trả lời :

— Người khác cũng như anh, cũng có trí phán đoán. Đốc giả không phải là người có thể lừa dối được, họ biết phân biệt thế nào là thực giả. Bởi với việc này, đốc giả biết là người ta vu cáo tôi rồi, thì việc gì tôi lại phải cãi chính.

— Nhưng họ vu cáo anh, anh cũng không trả lời à ?

— Ai lại đi nhò vào đồng bàn. Họ văng tục ra, tức là làm bẩn đồng họ, mà họ vu cáo, tức là họ làm hại họ.

— Sao lại làm hại họ ?

— Linh hồn người ta phức tạp, có một phần tốt, gọi là lương tâm, nhưng cũng có một phần xấu. Lúc họ gheo

ghét, lì nạnh, lúc thấy người la hơa mình, thì phần xấu của linh hồn họ xui giục họ vu cáo, chửi bậy, dùng các chữ đê hạ cáng để nói người cho xấu cái con tam bánh của mình. Nhưng lúc đêm thanh vắng, họ vụt lay lên trên nghĩ ngợi, tiếng nói sẽ của lương tâm đã trị tội họ, đã làm họ khổ sở rồi. Lương tâm họ đã báo thù họ tội, thế là đủ. Còn những câu tục lặn, thô bỉ thì bây giờ mới thấy những người tự phụ là làm báo đàng, chửi ngày thường tôi chỉ thấy bọn con bà của xã hội dưng mà thôi. Vậy thì những câu chửi bậy, nói con của họ, đối với Thế Lữ, với Thạch Lam, với tôi, chúng tôi chỉ xin gói ghém gửi trả lại họ làm của gin dưng mà thôi. Lúc nào, họ hết vu cáo, hết chửi bậy, biết chừa chát mà công kích, biết mỉm cười mà thảo luận, nghĩa là biết làm báo chúng tôi sẽ vui lòng mà trả lời. Còn bây giờ thì xin miễn.

Hoàng Đạo

HỘP THƯ

Ông Bảo Tố (Huê). Co. Nhưng chưa chắc đã vô được. Cảm ơn.

Ông Ngô Từ — Xin gửi về tự do về đã.

Cô F.F. ở F.ifo : Xin tự do trước.

Các bạn cử tri Hà-nội nên nghĩ đến quyền lợi mình mà bầu cho đảng viên Xã-hội.

Sắp có bán

THÓAT LY

Tiểu thuyết của KHAI-HUNG

giá . . . 0\$55

Tất cả tâm sự đau đớn của một thiếu nữ sống trong tình cảnh di ghê con chồng ; tất cả cái xã hội đàn bà thóc mách và nhỏ nhen ở một tỉnh nhỏ.

NHÀ XUẤT BẢN « ĐỜI NAY »

SAIGON THAO DƯỢT PHÒNG KHÔNG

Phóng sự của Trần Văn Lai

CAI tin Nhật chiếm đảo Hải-Nam, chia quần đảo Tây-sa và, gần đây, lại giật quách cả cù lao bé tí tẹo như con chuột nhất ngoài biển Thái-bình dương là đảo Sprally, cách xa Nam-kỳ có 500 cây số, đã làm cho « nước mẹ » chú ý đặc biệt đến sự an nguy của cái « nước con » này. Vì thế tối thứ sáu vừa qua, cuộc tháo dượt phòng thủ tự vệ đã cử hành ở Saigon.

6 giờ. Trời xầm tối.

Trên các nẻo đường trong thành phố, không le lói một tia sáng. Ở các ngã ba, ngã tư đường, mấy còi đèn điện đứng rử xuống ánh xanh mờ.

Thành phố Saigon và Chợ lớn vắng như bãi sa mạc. Nhưng trên vỉa hè các phố Catinaf, Bonald, có bóng nhiều người háo kỳ đứng nép mình dưới mái hiên các cửa hiệu.

Không có một chiếc ô tô, xe đạp hay xe kéo qua lại. Chỉ trừ mấy cái xe điện chạy Saigon - Chợ lớn nhấp đèn xanh còn làm việc thôi.

Hôm ấy trăng chưa tròn.

Trong tiệm cà phê trước chợ Bến-thành, có tiếng xầm xì :

— Trăng sáng thế này, máy bay thấy tuốt cả thành phố. Nhờ có phi cơ của quân ngoại xâm bay lượn thực gần đây, nó bỏ rơi xuống một quả bom có phải bố mẹ hết cả lũ trong tiệm này không?

— Mà y bom hở ? óng thì thích lắm cơ, nếu có thả bom thì lấy rồ hừng. Bom Nhật ngon lắm, máy a. Quả to và ngọt lắm. Ngon hơn cả « bombe glacée » nữa chứ !

Có tiếng gắt :

— Ô ! làm gì mà câu lên thế ? Đợi xếp nghe đặng. gõ dùi đập cả lên đầu cả lũ bây giờ.

Bỗng tiếng nhà thờ đổ hồi, rồi nhà bưu-chính súp-lê báo nguy.

Trong thành phố đã hoàn toàn vắng lặng và không loe ra một ánh lửa. Kế đó, có tiếng súp-lê của một chiếc tàu thủy. Thế rồi xe cảnh sát chạy khắp các phố rung chuông.

Thình lình hai xe chữa lửa trong chợ quán chạy ra, với hai cặp đèn điện phủ giấy xanh, bốp còi inh ỏi. Trước bốn kèn, đội hồng thập tự dương trở các nạn nhân vờ bị bom nổ đem về nhà thương cứu chữa. Còn linh thủy xa thì lo đàn áp ngọn lửa tưởng tượng đang thiêu hủy một tòa lâu đài. Tất cả những người ấy đều tháo dượt rất khéo dưới sự chỉ huy của bộ tham mưu. Rồi người ta lại diễn trước bến lầu nhà rồng bên Khánh-hội một lần nữa.

Có tiếng phi cơ rên ầm ầm trên không. Phi cơ ấy chưa thả quả bom nào mà một anh bồi trên gác thứ ba phố Charner đã sợ quá đến nỗi ngã xuống đất bị thương nặng.

10 giờ ruối. Phi cơ đi tuần du đốt pháo màu thả xuống báo hiệu rằng máy bay giặc vì thành phố tắt đèn nên không nhận ra. Thế là cuộc tháo dượt kết liễu.

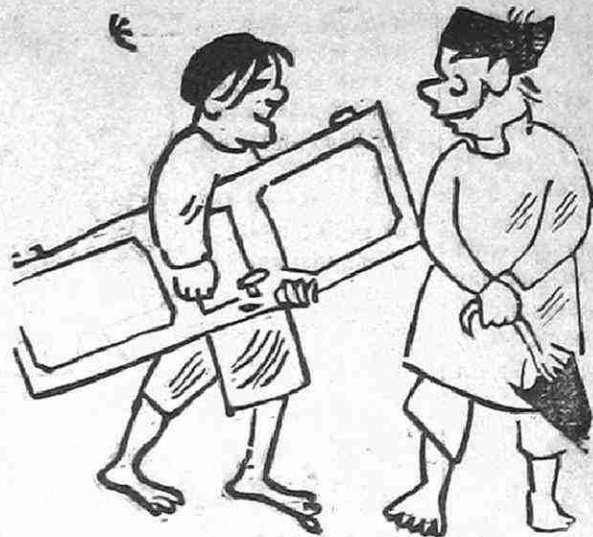
Đèn điện các phố bắt đầu trở lại cho Saigon thứ ánh sáng mờ, buồn. Tôi trong tiệm cà-phê bước ra, thấy ngoài đường đã dần dần có nhiều người đi lại : nét mặt ai cũng vui vẻ, sung sướng, vì tuy là một cuộc tập dượt thôi, người ta vẫn có cảm tưởng đã thoát khỏi một tai nạn.

TRẦN VĂN LAI
(Saigon)

Trong số sau :

**Tường thuật cuộc tuyên
cử nghị viên quân hạt ở
Saigon**

của TRẦN VĂN LAI,
phóng viên N. N. ở Saigon

CHỦ NHÀ — Ai coi nhà, mà máy đi đâu lại vác cả cánh cửa đi thế ?
ĐÂY TÔI — Thưa ông, dạo này nhiều đũa cây khóa lên cửa lắm. Con tháo phăng cánh cửa đem đi các anh kỹ thuật công nghệ khóa cửa.

Cùng các bạn cử tri THÀNH PHỐ HÀ-NỘI

NGÀY 9 Avril sắp tới sẽ có cuộc bầu cử ba ghế hội-viên tại Hội-đồng thành phố Hà-nội.

Chúng tôi đã được chi-nhánh Bắc-kỳ đảng Xã-hội Quốc-tế lao-động phái ra tranh cử.

Váy xin trình bày đề các bạn rõ : Vì sao hôm 20 Janvier 1939 chúng tôi đã từ chức ; vì sao hôm 9 Avril sắp tới chúng tôi lại ra ứng cử.

Hôm 11 Décembre 1938 nhờ có sự công tâm của các bạn mà danh sách Xã hội đã chiếm phần ưu thắng, bốn đảng viên Xã-hội đã vào hội đồng thành phố tuy những phần tử phản động đã dùng đủ mọi phương pháp để cản đường.

Đáp lại sự tin cậy đó, chúng tôi đã ấn định một phương pháp hành động trong Hội đồng thích hợp với quyền lợi của toàn thể dân chúng. Ngay buổi họp đầu chúng tôi đã tuyên bố sẽ hết sức thành thực hợp tác cùng tất cả các hội viên Tây, Nam. Nhưng muốn hợp tác phải làm việc theo nguyên tắc bình đẳng. Với số 12 hội viên Pháp và 6 hội viên Nam, mỗi khi cần phải bênh vực quyền lợi của dân bắt họ thì lại thấy rõ rệt ngay sự chênh lệch bất công trái với những nhời tuyên bố Pháp Việt cộng tác.

Vì thế ngay phiên họp công khai đầu tiên, chúng tôi đã trình một bản đề nghị gồm ba khoản :

— Số hội viên Pháp-Nam ngang nhau

— Chức Đốc-lý do dân cử.

— Nói rộng quyền bảo-cử.

Nếu các hội viên Pháp thành-thực hợp tác thì có ngại gì mà chẳng chịu y

hỗn đề nghị đó.

Vin lấy có đề nghị ấy có tính cách chính trị nên không thể thảo luận tại Hội đồng các ông bản đề chúng tôi bày ý kiến tại nhà riêng từng hội viên.

Chúng tôi đã chiến ý muốn đó.

Các bạn đã được đọc ở các báo lý do mà các ông hội viên Pháp nêu lên để bác bản đề nghị của chúng tôi.

Lý do đó là lý do của những người tham quyền cố vị. Thái độ ấy là rằng sự hợp-tác thành-thực không thể có được nữa.

Vì danh dự của toàn-thể dân-chúng người Nam, chúng tôi phải cương quyết phản-đối.

Chúng tôi phải từ chức để các bạn cử tri có dịp giả nhời lại thái-độ của các ông hội viên Pháp.

Chúng tôi từ chức không phải là đã bỏ qua quyền lợi của dân thành phố.

Khi còn làm việc tại các tiểu ban chúng tôi đã cương quyết chỉ trích các môn chi tiêu xa phí, đã hết sức phản đối sự lãng thuế, đã đòi hạn chế sự tiêu theo sức lực của ngân sách thành phố.

Vì thái độ của chúng tôi mà một hội viên Pháp đã phải đề nghị, đã phải phản đối sự tăng thuế thái quá (bách phân phụ nạp định tăng lên 35%, còn có 25% rút nhiều môn tiêu).

Chúng tôi đã từ chức, nhưng không phải lùi bước trước sự tranh đấu.

Nay hôm 20 Janvier chúng tôi đã tuyên bố rõ rệt, sẽ trở lại hội đồng, để tranh đấu trong chế độ hiện thời.

Được tái cử chúng tôi sẽ tiến hành cuộc tranh đấu để trong hội đồng thì nào cũng có một tiếng cương quyết phản đối sự chi tiêu xa phí, sự tăng thuế vô lý, và tất cả mọi sự bất công hàng ngày thường xảy ra.

Đến 9 Avril chúng tôi xin mời tất cả các bạn cử tri đi bỏ phiếu thật đúng để tỏ rõ thái độ của các ông hội viên Pháp và để tỏ rằng các bạn luôn luôn chân chủ đến quyền công dân của mình và đến quyền lợi của toàn thể dân chúng.

Nay kính đề,

Bùi Ngọc Ái viết cho
Phạm Hữu Chương
Y-khoa Bắc-kỳ, quân-đoàn
nhà thương Nguyễn-Trung

Phan Thành
Giáo-sư trường Thăng-Long,
hội-viên Đại-hội nghị kinh-đ
vả lý-tài Đông-Pháp

QUẦN ÁO TRẺ CON VĨNH-LONG

53 Rue de la Citadelle 53
HANOI

BÁN BUÔN

Khắp cõi Đông-dương. Lúc nào cũng sẵn hàng, gửi đi xa được nhanh chóng. Có giá riêng rất lợi cho các nhà buôn.

Foire de Huế du 10 au 28 Avril 1939 (Stand n° 68)

BÁN LẺ

Quần áo kiểu mới may sẵn hoặc cắt theo mẫu. Rút tiện cho các trẻ em vận khi đi lễ, đi chơi, đi học.

VINH-LONG — SPÉCIALITÉ DE VÊTEMENTS POUR ENFANTS — VENTE EN GROS & DÉTAIL

TỄ THÀNH HOÀNG

TRUYỀN NGÂN của KHAI-HUNG

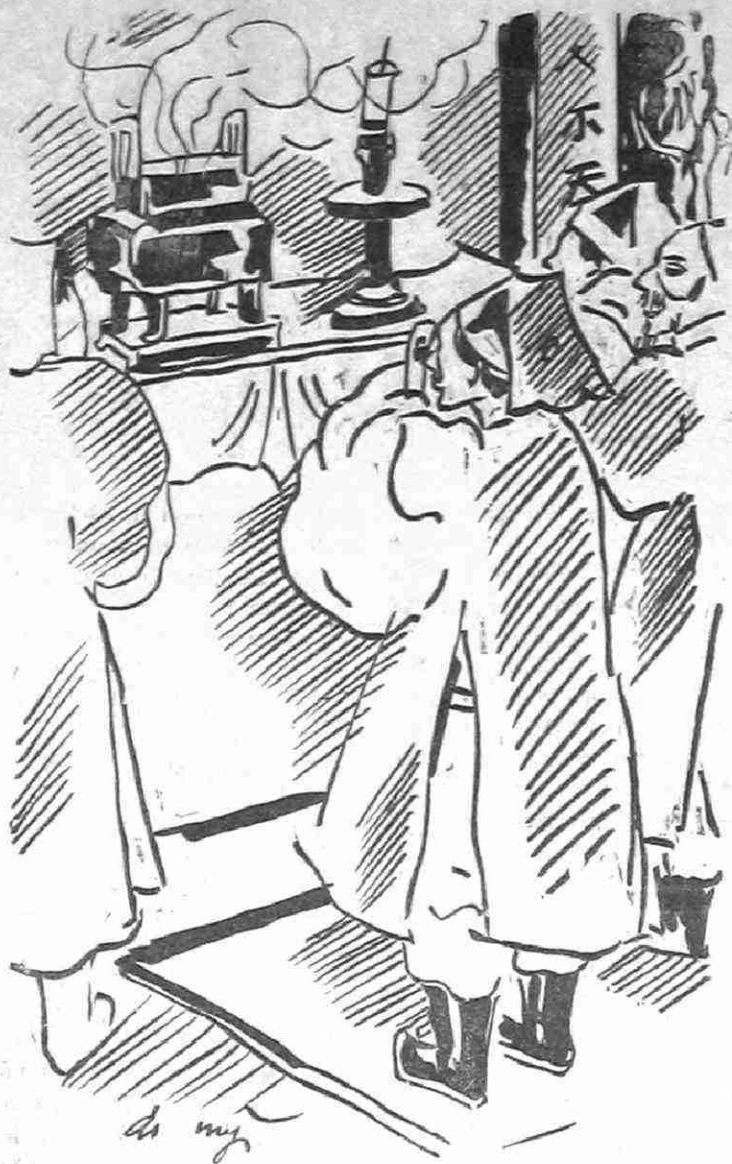
NGUỒI TA đồn ông thành hoàng làng Tiên thiêng lắm. Mỗi lần rước ngài là một lần vất vả khổ sở cho dân ngài: nào ngài bay, nào ngài lội, nào ngài quay, có khi ngài lại đứng ý ra nữa. Các quan viên tha hồ xuýt xoa van lạy, khẩn khứa ngài đủ các cầu, ngài vẫn làm ngơ như không nghe thấy gì hết. Những lúc ấy nếu không đốt một tràng pháo thật dài để mừng ngài, thì khó lòng ngài chịu đi cho.

Thế mà năm năm ra giêng vào đám, vẫn hai lượt dân làng Tiên phải rước ngài: một lượt từ miếu ra đình để ngài chứng kiến các việc hội họp ăn uống, và một lượt từ đình trở về miếu để ngài an nghỉ. Khó khăn nhất, một nhọc nhất cho bọn khiêng kiệu, là quãng đường qua đình Tráng. Ngài nổi giận, ngài chạy cuống, ngài nhảy cẫng như vui thích khoái trá về một điều gì. Người ta nói vì đức thánh đình Tráng là một vị nữ thần mà ngài nghịch ngợm thích trêu ghẹo chơi.

Dân làng Tiên cũng không ai phân rành về cái thiêng của ngài. Trái lại, người ta còn lấy làm băn khoăn được thờ một vị thần mà khắp vùng đều kính sợ. Không phải sợ bóng sợ vía, nhưng sợ những sự tác oai hiển hiện trước mắt. Một lần, một đứa trẻ chần trâu treo lên cây muôm trước miếu, đã bị ngài quật ngã chết tươi. Lại một lần một con bé bế em đi xem rước giờ tay chỉ trở kiệu ngài, bị ngài hành cho một trận ốm thập tử nhất sinh.

Người ta đua nhau thuật những phép thiêng của ngài. Câu chuyện mà người ta hay kể nhất, kể với một giọng rụt rè, kinh hãi, là câu chuyện ông tiên chỉ đứng đợi đại bài tế ngài, bị ngài phạt ngã gục xuống bất tỉnh. Người thì bảo vì ông tiên chỉ vô ý hôm trước đã ăn mấy miếng thịt « cây ». Người thì bảo đồ lễ sắm không được tinh khiết. Có người lại quả quyết rằng vì ông tiên chỉ đã đem rượu ty lên dâng ngài, nên ngài hành phạt cho tỉnh ngộ để từ đây phải dùng rượu ngang vào việc cúng tế.

Nhưng đó toàn là những lời đoán phỏng. Và đều không đúng

sự thực. Vì sự thực tôi đã được chính ông tiên chỉ đại bài thuật cho nghe, trong một tiệc rượu. Cổ nhiên ông ta say khướt. Không say để ai đã dám bắt kính đối với một ông thần, một ông thần linh thiêng nữa. Vì đây chính là một câu chuyện bất

kinh. Với lại cũng tại mấy chị dâu quê. Các chị ấy có duyên quá. Và bông đùa và nhi nhảnh nói tục luôn miệng khiến ông tiên chỉ cũng vui câu chuyện, không kịp nghĩ ngợi suy tính kỹ càng. Trong một bàn tiệc có gái, thì điều gì mà người ta không

kê, quý hồ gọi được tiếng cười của cử tọa, nhất là của gái.

Hôm ấy đã khuya, có lẽ quá nửa đêm. Chúng tôi đánh tờ tôm ở nhà ông chánh Bá làng Cầm. Trong số năm chân có ông tiên chỉ làng Tiên.

Bông chủ nhân cao hứng cho đi gọi « nhà trò ». Gặp mùa các đình vào đám, làng Cầm có tới ngót chục cô đầu quê. Và lúc ấy hát hầu thánh đã xong, các cô rồi, tìm hẳn thế nào cũng đến ngay.

Quả nhiên chỉ mười lăm phút sau đã dẫn đến hai cô, y phục nửa tỉnh nửa quê, cái áo trắng trắng kiêu mới che giấu kín cái quần lĩnh thắm. Một cô lại có cả mái tóc vấn trần làm nổi hẳn cái mặt tuy hơi khô nhưng rất cân đối dễ thương. Đứng bên hai cô, anh kép' mắt ngài ngủ, ôm đàn há hoác mồm ngáp lầy ngáp dề.

Chủ nhân nhờ người cầm bài để xuống nhà giục đồ nhảm và cháo gà. Nhưng một ông khách có nhã ý xin tán cuộc tờ tôm, tiền góp còn bao nhiêu sẽ chi tất cả cho cô đầu. Tôi nhìn đồng hào trong khay và đếm nhảm: có lẽ tới được ngoài hai đồng. Đối với cô đầu quê, chi như thế cũng đã hậu.

Rồi tiếng trống, tiếng đàn, chen tiếng hát. Hết bắc - phàn sang thét nhạc, hát nói. Rồi mồm rượu bùng lên.

Đến tỷ bà thì ai nấy đã chuyển choáng men, tiếng nói che lấp tiếng ca. Một người chừng đã hát cô đầu tỉnh, ép chị Từ hăm nhà báo một câu.

Chuyện bắt đầu nồng nàn, và số sàng, và tục tĩu. Quan viên nói tục, cô đầu nói tục. Họ quanh quẩn, vui thú trong những ý tưởng dâm dăng. Hết chuyện người, họ nói đến chuyện thần, chuyện dâm thần.

Tôi chợt nhớ tới ông thần thiêng làng Tiên. Và tôi hỏi ông tiên chỉ:

— Nghe nói đức thánh xã nhà thiêng lắm, phải không?

Gặp lúc tỉnh, chắc ông chỉ — tiếng gọi tắt chức tiên chỉ, — đã trầm trở ca tụng « đức thánh ». Nhưng hiện ông ta say, say túy lúy cần khôn, nên chẳng kịp giữ gìn nữa, buột miệng đáp liền:

— Có nhẽ ngài thiêng lắm. Nhưng bảo ngài thiêng mà quật tôi ngã giữa lúc tôi đứng đại bài

Chemisette — Maillot de bain

Quý ngài về xem tế Nam Giao và Hội Chợ Huế, xin mời lại thăm gian hàng số 26, ở đây có trưng bày các kiểu Chemisette và áo tắm bẽ của hiệu dẹt

PHUC - LAI

87-89, ROUTE DE HUE — HANOI

TÉL. 974

thì...

Ông chỉ chưa nói dứt câu đã cười thê lên, vừa cười vừa đập tay đồm độp xuống đùi chị Tầu ngồi kế bên. Tầu nhích lùi ra nói:

— Để thường thánh ộp vào ông hay sao mà ông hành em thế?

Ông chỉ cười càng to:

— Ừ! thần nhập vào ta rồi đây.

Tôi tò mò nhìn ông ta, và thấy ông ta đổi khác hẳn. Mọi khi ông ta hiền lành, lù dù nữa, thế mà lúc này mắt ông ta long lanh sáng, miệng ông ta cười rất có duyên. Ông ta bứt cái khăn xếp vứt lên giường, — vì chúng tôi ngồi uống rượu ở sàn gác, — để lộ cái trán cao và bóng, cái trán có vẻ thông minh lắm.

Và tôi đoán chừng có nhiều điều hay hay trong câu chuyện tế thần. Cố giữ nghiêm trang tôi hỏi:

— Vậy ra không phải thánh ngài phạt ông?

Ông chỉ vẫn cười:

— Khò... ông!

Tầu cười láu lỉnh tiếp luôn:

— Lại còn không. Hôm ấy em cũng có đấy, em trông thấy cả, em còn lạ gì. Đây này...

Ông chỉ cãi:

— Không phải... thực ra...

Nhưng một người gạt phắt:

— Thì hãy để chị Tầu nói đã nào. Chị trông thấy những gì, chị Tầu?

Tầu kể:

— Lúc ấy dẫn rượu. Em với chị Miện bắt bài. Em thấy ông chỉ đứng đại bài bỗng khom khom cong người lại, rồi đến lúc xướng « tỵ vị » thì ông chỉ ngã vật ra bất tỉnh nhân sự. Thế mà còn bảo không phải thánh phạt.

Mọi người, cả ông chỉ, cười vang. Rồi ông chỉ ung dung đáp:

— Thế mà không phải thánh phạt, mới chết chứ. Vì tại sao thánh lại phạt tôi? Ừ, tôi hãy hỏi chị, tại sao thánh lại phạt tôi? Hay trước khi vào tế tôi có nghịch ngợm gì nên... ư ẹ tạp...

Tầu cũng chẳng vừa, nhí nhảnh:

— Chính thế!

Khiến tiếng cười càng vui. Tôi nóng nảy muốn biết ngay câu chuyện, liền chêm:

— Nếu không phải thánh phạt, thì xin ông cho biết sự thực.

— Vâng, và tôi xin kể có đầu

có đuôi cho câu chuyện thêm... hứng thú.

Nói chuyện có đầu có đuôi vẫn là một đức tính của các ông kỳ lý. Tôi biết có ông kể đến đoạn hay còn ngừng lại, thông thả chằm chằm hút thuốc để người nghe phải đợi một lúc lâu. Và tôi hấp tấp hỏi đón trước để chúng được biết kết cục:

— Chừng ông ngộ cảm ngắt đi chứ gì!

— Không, nếu ngộ cảm ngắt đi đã chẳng có chuyện. Đàng này không ngộ cảm ngộ kiếc gì cả cơ chứ!

Rồi ông chỉ kể luôn:

— Năm ấy tôi đại bài. Tôi còn nhớ ông hương Bích với ông khan Nhệ đứng bồi tế...

Tôi sốt ruột nghĩ thầm: « Không biết những ông bồi tế ấy có liên can gì với câu chuyện « thánh phạt », mà phải dènh dàng liệt tên. Không khéo ông ta sẽ lòi ra một tràng quan viên cho mà xem. » Quả nhiên, ông chỉ kể khai đủ cả, nào ông

đọc chúc, các ông thông xướng, các ông chúc tửu. Rồi tiếp:

— Tôi tuân rượu thứ hai, tôi thấy... thế nào ấy ở ngang thất lưng, như tự nhiên bụng thóp lại, dẹp lại, làm cho cặp quần rộng ra không sát liền với da bụng nữa.

Tôi sợ hãi đứng im, không nhúc nhích, vì tôi mang máng sợ...

Ông chỉ dừng lại để cười. Tầu tò mò hỏi:

— Ông mang máng sợ cái gì?

— Sợ tụt nút buộc cặp quần.

Tiếng cười lại phá lên âm ỹ.

Và ai nấy nhao nhao hỏi:

— Thế có tụt thật không?

Ông chỉ vẫn cười, đáp:

— Lại chả thật!

Rồi chờ cho im lặng trở lại, ông ta kể tiếp:

— Tôi vẫn hy vọng rằng tôi tưởng nhầm. Nhưng mắt tôi cũng rời cái nốt để nhìn qua xuống hia. Thi... chết chứ! hai ống quần đã lủng thủng cộn lại ở phía dưới. Tôi lo lắng, sợ hãi, run lên, và giới tuy rét mà mồ hôi tôi toát ra ướt cả áo lót. Tôi nghĩ ngợi tìm mưu kế. Chẳng nhẽ cho hai tay vào trong áo xóc quần lên để buộc lại cặp! Làm như thế thì còn gì là thể thống? Mà nếu bị làng bắt lỗi thì còn gì là thể diện ông tiên-chỉ đại bài. Tôi càng lưỡng lưỡng khi thấy

ông Nghệ, ông Khôi dẫn rượu vào hậu cung đã trở ra, và ông Thuật sắp xướng: « tỵ vị » để mình đi vòng mép chiếu về đứng chỗ cũ. Làm thế nào, bây giờ? Minh chỉ biết hai đùi, hai gối khấp chặt lại nhau cho cái quần khỏi tụt hẳn. Nhưng lúc đi thì còn khấp làm sao? Chẳng nhẽ nhẩy hai chân mà đi...

Cử tọa lảng tai chủ ý nghe, đến đấy như không giữ được nữa, ai nấy vỗ tay cười ngất. Nhưng ông chỉ vẫn thần nhiên kể tiếp:

— Đầu tôi nóng bừng. Mồ hôi trán chảy từng giọt xuống chiếu. Vài giây nữa, chỉ vài giây nữa nếu không quả quyết, nếu không nghĩ ra mưu gì thì thực... mất hết danh giá. Hai tay tôi mấy lần định thò vào trong bọc, rồi lại ngập ngừng thôi, như có người giữ ghì lại không cho làm cái việc bất kính...

Tiếng cười lại nổi. Một người nói:

— Thánh giữ tay ông đấy.

— Thế về sau ông làm thế nào?

Đành buộc lại cặp quần chứ?

— Khò... ông. Nếu buộc lại thì đã không có chuyện... Lúc bấy giờ óc tôi rối loạn. Như có trăm nghìn tiếng xui giục bên tai... Bỗng tôi mê man tưởng thoáng nghe thấy câu thi thăm: « giá tăng ngất đi! » Thế là tôi ngồi ngay xuống rồi ngã vật ra, mồm ú ớ kêu... tôi cũng chả nhớ là đã kêu những gì...

Cái gác hẹp của ông chánh Bá vang lên những tiếng cười thét, và những tiếng đập chân vỗ tay. Tôi nghĩ thầm:

— « Ừ có thể chứ! chẳng lẽ ông thành hoàng mà lại vật ngã được người! »

Khái-Hương

Ngân phiếu gửi cho:
Monsieur le Directeur
du Journal NGÀY NAY
80, Av. Grand Bouddha — Hanoi.
Đừng để tên người, nhất là tên những người trong tòa soạn và vị sự như thường đã lấy ra.

TRÉ!!! ĐẸP!!!
Các Bà! Các Cô!
Trong ngày nghỉ hân. Trước khi đi dự các cuộc vui, muốn cho nhan sắc được lộng lẫy thêm.
Còn ngày thường cần cho da mặt được luôn luôn mịn màng.
Xin mời đến hiệu thuốc
Bà HOÀNG - XUÂN - HÂN
67, phố Tràng-thị (Rue Borgnis Desbordes)
HANOI
Đo nhà chuyên môn sửa sang sắc đẹp phụ nữ ở Paris mới về,
tối nghiệp tại
MỸ VIỆN KLYTIA
PLACE VENDÔME PARIS

Mua mau kẹo hệt:
1-) **LÀM ĐÍ** của Vũ-trọng Phụng **Giá 0\$60**
Tại làm sao con nhà từ tế lại đi làm đí? Câu Làm đí của Vũ-trọng-Phụng sẽ trả lời các ngài câu hỏi ấy!
2-) **TẮT ĐÈN** của Ng-ất-Tố **Giá 0\$30**
Câu này sẽ cho ta biết cái mặt trái xã-hội khi thì đến thì. Thật là một cuốn phim tả chân ta chưa bao giờ tưởng cả.
3-) **THANH GƯƠNG BẠCH NGỌC** của Phương-Trí **Giá 0\$35**
Một bộ truyện tranh-thơ đã xuất-hiện. Ở xa mua cả 3 cuốn giá 1p.50 (cả cước) bằng tem cũng được cho:
Nhà in MÀI-LINH Hanoi

VÀI CON SỐ

NHÂN dịp ngày kỷ niệm Montesquieu, một danh sĩ nước Pháp trong thế kỷ XVIII các con cháu ông đã đem bán đấu giá những bản thảo và các thư từ ông để lại: bản thảo cuốn Vạn pháp tinh lý - « l'Esprit des lois » đã được Quốc gia thư viện mua 401.000 quan (4 vạn 1 trăm bạc). Ba mươi sáu bức thư của nhà văn, với những thư từ mà các lễ bện gửi cho ông, đều bán tới 13.500 quan và 34.500 quan.

Cách mấy tháng trước, trong một buổi bán đấu giá khác, bản thảo quyền Jockey của thi sĩ Lamartine cũng bán tới 200.000 quan.

Những con số ấy đủ khiến cho các nhà văn bên ta mơ màng. Đã đành giá trị một tác phẩm không ở chỗ bán đắt hay rẻ, nhưng mà.. bốn vạn bạc thật là một con số rất lớn. Con số ấy chứng tỏ rằng bên Pháp, và ở các nước khác bên Âu châu, người ta trọng các nhà văn và tác phẩm họ sản xuất. Nó lại còn chứng tỏ rằng văn chương các nước ấy có nhiều độc giả, những độc giả ham đọc, mà đi mua một cuốn sách cũng là một cái cần như những sự cần khác, nếu không hơn.

Kết quả của cái tình thế sung sướng ấy? Là các nhà văn có thể sống dư dật bằng tiền bán các tác phẩm của mình, có thể coi viết văn là một cái nghề độc nhất, không cần phải bận tâm đến các vấn đề sinh sống khác ngoài sự trước tác. Chớ có ai đến nói với tôi rằng vào chương không có liên lạc với tiền tài, rằng nghề văn cần phải là một nghề thanh khiết, rằng nhà nghệ sĩ sẽ cao quý hơn nếu không bận tâm đến những cái lợi vật chất nhỏ nhen. Không, bây giờ người ta có bằng cứ chắc chắn rằng những xứ mà văn chương phong phú nhất là những xứ có nhiều văn sĩ nhà nghề. Còn về những điều dị nghị ở sau, chưa bao giờ ai chứng thực rằng một André Gide, một Romain Rolland, trong khi thu hàng vạn bạc, đã không làm đầy đủ được cái sứ mệnh, cái thiên chức của nhà văn.

Trong một xứ mà nghề văn khiến người theo đuổi nó cũng sống được như khi làm trăm nghề khác, người ta không thấy những cảnh thương tâm các nhà văn bị những kẻ vô lương tâm lường gạt và dim

giá, các nhà văn mà bao nhiêu thì giờ tốt đẹp và rồi rào đều phải dùng vào việc mưu sinh chật vật.

Cái nghề khổ chỉ nên thơ trong tưởng tượng; sự thiếu tiền giống như bệnh ung thư: nó nhắm nát tài năng, làm cản trở trí lực, và đôi khi còn để những dấu vết không hay trên công việc sáng tạo của nghệ sĩ.

Những con số bên Mỹ, Anh và Pháp hay Nga khiến cho chúng ta đáng mơ ước: ở Nga, có tác phẩm xuất bản tới vài triệu cuốn, (do chính phủ ấn hành), và như vậy, có thể bán một giá rất rẻ cho mọi người cũng mua được: độc giả được lợi, nhà văn cũng được nhiều lợi, và còn cái lợi quan trọng nhất nữa, là một số độc giả nhiều hơn. Tác phẩm được phổ thông rất rộng rãi. Ở Mỹ và ở Anh, một cuốn sách của một nhà văn nổi tiếng có thể chắc chắn bán được hai, ba mươi vạn bản, mỗi bản giá bình thường từ 20 quan đến 30 quan (Fontaine của Charles Morgan, La Grande Rue của Sinclair Lewis, bán năm vạn bản trong ba tháng). Ở Pháp, mà sự xuất bản sách đã kém hai nước kể trên, chúng ta cũng thấy những con số tương tự như thế; hàng năm, cuốn sách được giải thưởng Goncourt, có thể bán chắc chắn ít nhất mười vạn quyển. André Gide, Henri Barbusse, Pierre Benoit đều giàu có hàng vạn bạc.

Còn ở bên ta? Trừ một, hai quyển có một số ấn hành đặc biệt, còn bình thường một cuốn tiểu thuyết không đi qua số ba, bốn nghìn. Những tác phẩm về loại khác, khảo cứu, thơ ca, phóng sự v. v. lại bán ít hơn. Mà giá trang bình một quyển sách từ ba hào đến năm hào; quá cái giá tám hào không còn ai mua nữa. Nước ta có ngót hai mươi triệu người; tính ra cứ năm trăm người mới có một người mua sách. (Tính số người mua, chứ số người đọc, kể cả người mượn sách đọc, thì cũng khá hơn một chút, một chút thôi!).

Nhà nghệ sĩ bên ta, tuy vậy, rất nhũn nhặn: họ không cần gì nhiều mới đủ sống. Họ chỉ cần một số tiền rất nhỏ mọn hàng tháng, một cái gác trọ còn con, đủ ít tiền mua sách và giấy, là lấy làm mãn nguyện rồi. Ước gì các độc giả, mà những tác phẩm sản xuất trong tình thế khó khăn ấy đã làm cho cảm động, các độc giả từ đây yêu mến văn chương và cái thú đọc sách hơn một chút nữa; các độc giả khiến cho các nghệ sĩ được thanh thoi chút nữa: đó là cái công quả quý nhất mà họ giúp cho các mỹ thuật, và riêng phần văn chương của nước nhà sẽ có một tương lai phong phú và rực rỡ hơn nhiều.

Thạch Lam

MỠI YÊU

Ngày trong lấm, lá em, hoa đẹp quá,
Nhan sắc ơi! cây cỏ chới đầy sao;
Tháng giêng cười, không e lệ chút nào.
Bùa với cánh của bướm chim rổi rằm.
Ai có biết mùa xuân lên nặng lấm
Trên cành hồng và trong những trái tim?
Nghe điệu lòng hương ứng với ca chim,
Tôi tự thấy lạc loài trong nắng phôi...

Mở miệng vàng...và hãy nói yêu tôi...
Đầu chỉ là trong một phút mà thôi...

Đã bao lúc màu hoa đem nhớ tới;
Biết nhớ ai? đành chỉ nhớ xa rồi;
Lời ai ân ngưng lại ở nơi mỗi,
Mặc ánh sáng tha hồ reo trên nội.
Năm nay, lại vương bởi hồi gió sợi...
Năm nay, hương giầy lại tới bởi hồi...
Một trời mơ đương cần nguyện trong tôi,
Chờ một tiếng đề bưng nên hạnh phúc.

Mở miệng vàng...và hãy nói yêu tôi...
Đầu chỉ là trong một phút mà thôi...

Cần chi biết ngày mai hay bữa trước?
Gần hôm nay, thì yêu dấu là nên;
Tôi ưng đùa, người hãy cợt thản nhiên:
Ta tưởng tượng một tình duyên mới nư.
Người được nói, tôi được nghe là đủ;
Thực càng hay, mà giả dối lại sao?
Gặp nhau đây, xin mắt cứ ngọt ngào,
Và thắm giọng đề cho xuàn bởi gọi...

Mở miệng vàng...và hãy nói yêu tôi!
Đầu chỉ là trong một phút mà thôi!

Hỡi nhan sắc, ngại ngần chi không nói
Cho trời thêm xanh, cho cảnh càng xinh,
Cho dư âm vang động của lời tình
Làm em ấm đôi ngày xuân trống trải.
Tôi lắng đợi! nhịp lòng tôi đứng lại!
Tôi cần tin! tôi khao khát được nhằm!
Cho tôi mơ một ảo tưởng thâm trầm,
Và mặc kệ! nếu đó là dối trá...

Mở miệng vàng! và hãy nói yêu tôi!
Đầu chỉ là trong một phút mà thôi!

1936-1939.
Xuân-Diệu.

Cải chính — trong bài « Những kẻ đợi chờ », có in nhầm chữ vạm thành chữ ợn : (gột vạm kêu nhanh trước cửa nhà); trong bài « Buồn trắng », chữ rộn và chữ khơi in thành chữ rộn và chữ khơi (mắt lìm thêm rộn ánh khơi vơi)

Tấm bẻ

Mua áo tấm bẻ nên chọn cần
thận. Áo may khéo mặc vừa dễ
chịu vừa tôn vẻ đẹp thân thể

Hiệu dệt NAM-HAI

45, RUE DU LAC - HANOI
(en face pagode Ngọc-Sơn)

CÓ NHIỀU KIỂU ÁO MỚI CHẾ RẤT NHẪ - GIÁ HẠ

CABINET D'ARCHITECTE
NGUYỄN - CAO - LUYẾN
HOANG - NHƯ - TIẾP
Architectes diplômés P.L.G.I.
Angle Rues Richaud et
Bognis Desbordes — Hanoi
TÉL. 676

CON ĐU'ÔNG SÁNG

TRUYÊN DÀI của HOÀNG ĐẠO

V

DÈN ĐỎ vừa bật. Căn phòng bỗng trở nên một lảng hoa đủ các màu sắc sỡ lấp lánh trong ánh sáng hồng. Tức thì, ở phía trong âm nhạc cũ, nhịp khoan thai điệu du dương. Khắp mọi bàn, mọi xô, lổ nhổ những người đứng dậy.

Tinh, ngồi đá đưa chân, uể oải nhìn bóng người lơ mờ đen, xám, nâu, hoạt động xen nhau tiến đến phía kỹ nữ Kinh cầm điệu thuốc lá đương hút dở đi đầu cháy xuống đĩa tàn, hỏi :

— Thế nào? Nhảy nữa chứ?

— Thôi, mệt rồi. Anh có muốn nhảy thì cứ việc theo anh Nhiếp.

Tinh hát hàm nhìn sang bàn bên cạnh. Nhiếp đương cúi đầu chào một cô vũ nữ nhỏ nhắn tay chống cằm, mắt lơ đãng nhìn xuống chân như không nghe tiếng âm nhạc bắt đầu và tiếng giấy nhộn nhịp.

Kính vừa toan đứng dậy, thì cánh cửa phòng mở mạnh và một người đàn ông bước vào, có vẻ vội vàng. Tinh và Kính cùng kêu lên :

— Ô kia! Anh Duy.

Duy cố mỉm cười trả lời, nhưng nụ cười dừng lại thành một cái nhếch mép vô nghĩa, lật lẻo. Kính niềm nở bắt tay Duy, hỏi :

— Về lúc nào thế?

— Vừa về xong.

Duy nhìn chung quanh, xoa tay nói :

— Vui quá nhỉ!

Tinh đưa mắt nhìn Kính, như muốn bảo : « Đấy, em nói có sai đâu. Thế nào hẳn cũng bỏ về », rồi mỉm cười :

— Ở đây thì bao giờ cũng vẫn vui ra phá. Anh muốn gì? Nhảy nhé? Hay uống đã?

— Cả hai. Rượu trước, nhảy sau.

Duy giơ tay vẫy bồi, rồi cất tiếng cười vang. Kính bảo sẽ :

— Suyt... cười sẽ chứ. Người ta đương nhảy.

Nhưng Duy đã im bật, ngồi nhìn những cặp trai gái quay lượn, mắt đắm đắm như để hết tinh thần vào cuộc khiêu vũ.

Thực ra, trí chàng đương rối loạn những tư tưởng hỗn độn, hắc ám. Từ hôm chàng nhận thấy sự cô quạnh của linh hồn và bắt đầu ngờ vực đến hạnh

phúc và lý tưởng của mình, Duy đâm ra lo nghĩ bản khoán. Cuộc đời giản dị và êm đẹp của chàng Duy không thấy hoàn toàn như trước. Chàng cố sức quên những sự thất bại, hăng hái về làng Hạ Nậu, sang ấp Thượng nông đem những sự cải cách mơ tưởng ra giảng cho tá điền, nhưng lần nào

làng theo lối mới, chàng chợt thấy sự ngạc nhiên kinh hoàng lộ ra trên nét mặt họ, và hôm sau, chàng ngẫu nhiên nghe một câu họ bình phẩm : đối với họ, Duy có lẽ điên. Chung quanh, thành kiến mạnh mẽ và kiên cố quá, sự ngu dốt dầy đặc quá, Duy có cái cảm tưởng rằng

thăm một góc rừng, như báo sự tàn tạ của mùa xuân và của sự bình tĩnh trong linh hồn Duy. Tối đến, Duy ngồi đọc sách trước đèn không thấy lòng êm ả đầm ấm nữa; chàng đọc chưa hết trang giấy đã đứng dậy, bước ra nhìn những ngôi sao thì nhau lấp lánh trên cao thẳm. Sự bình tĩnh mệnh mang của khoảng không, Duy cảm thấy sai nhịp với tâm trí chàng, cũng như mọi vật chung quanh. Những buổi tối ấy, tất cả nỗi vui ngày thường của Duy bỗng ngấm ngấm khiến chàng đau đớn. Mọi lần lúc Duy ngưng đọc sách, Thơ đem đàn tranh ra dạo mấy bài điệu cô, Duy mê mải ngồi nghe những tiếng trong ngân nga, tâm trí nhẹ nhàng như theo tiếng đàn lên cao. Đến bây giờ tiếng đàn chàng nghe thấy nặng nề, buồn bã, và lúc Thơ ngưng tay, âu yếm nhìn chàng như thăm mong âm nhạc vẫn làm Duy sang sướng. Duy cố nhếch một nụ cười, nhưng là một nụ cười giả dối. Đã có lần Duy muốn đem phân tách nỗi lòng cho Thơ biết, nhưng thấy nàng ngày thơ quá; Duy e sự khổ của chàng chỉ có cái kết quả vụng về là khiến Thơ sợ hãi và buồn rầu.

Thế rồi một buổi chiều mây đen đùn lên khắp trời, gieo sự buồn bã xuống đồng vắng, Duy bản khoán quá, để lại vài chữ cho Thơ rồi lấy xe ô tô ra đi, không định là đi đâu, như chỉ để trốn sự bực rọc chân nắn đương chiếm cả tâm hồn. Lúc chàng cho xe chạy thật mau, và nghe gió thổi lùa bên tai, Duy thấy người nhẹ nhàng dễ chịu hơn. Chiếc xe vùn vụt bay trên đường; những cây gạo nhỏ xíu ở xa lại gần và lớn lên rất nhanh tỏa lá lên trên trời rồi vụt biến đi; Duy tò mò nhìn cái cảnh ấy hiện ra không biết là bao nhiêu lần, tâm trí không vào một chút lo buồn nào nữa. Nhưng đến lúc Duy đã quen với tốc lực, tay chàng đã như cái máy lái theo con đường thẳng, thì chân chàng dần hết « ga ». Duy vẫn trở lại vợ vào bản khoán.

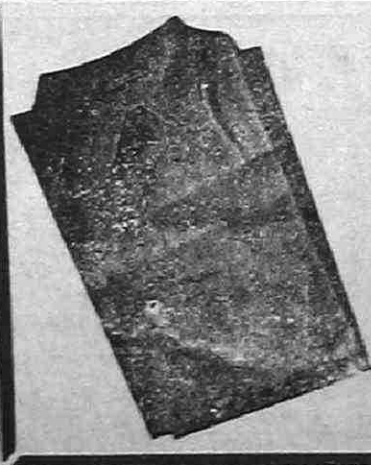
Thấy Duy ngồi thừ, buồn rầu nghĩ ngợi, Tinh sẽ đập lên tay hỏi :

— Anh nghĩ gì thế? Duy giật mình, vội nói chừa :

cũng như lần nào, Duy nghiệm ra rằng họ ừ hừ cho xong chuyện như để lấy lòng chàng, rồi đầu lại hoàn đấy. Có lần Duy hết sức công kích những tục lệ cổ trước mặt một đám nông dân, nêu lên sự phá đình, tồ chức

mình chỉ là một con ruồi mắc trong một cái mạng nhện, vùn vầy mãi không sao thoát ra được. Luôn mấy hôm sau, Duy không buồn đi đến đâu, tâm trí loay hoay với sự chấn nắn. Trời đã bắt đầu oi bức, hoa gạo đã đỏ

Các nhà buôn muốn tìm nhà chế tạo lâu năm, xuất sản nhiều các thứ TRICOTS và

Chemisettes
Xin nhớ : MANUFACTURE
CU GIOANH

68, 70, Rue des Eventaills, Hanoi
Tél. 525 — Maison fondée en 1910

Lúc nào cũng sẵn hàng.
Gửi đi xa rất nhanh chóng.

— Không... Tôi mãi nhìn xem có một nào là không.

Kính chắc tươi :

— Vâng con Thi, con Lê, con Mạc, con Tuyết... Có lẽ chỉ con Lý là « toa » chưa biết mặt.

Duy vẻ chăm chú nhìn một ký nữ lướt choắt trong bộ áo căng xát ngực, uể oải bước theo điệu đàn trong tay một chàng to béo :

— Có phải con bé kia không ?

— Đích thị.

Duy mỉm cười :

— Hình như cô ấy ở nước chim chích mới đến. Tao nhìn mãi mới thấy.

Tinh bật cười, đưa mắt liếc Duy một cái thật nhanh.

— Cái anh này động thấy mặt là pha trò. Sao mà vui tính thế.

Duy mỉm cười mai mỉa. Rồi, như muốn xua đuổi hết ý nghĩ, chàng quay lại vồn vập hỏi Kính :

— Ai như thằng cha Nghiệp ?

— Chính nó.

Lúc ấy, âm nhạc vừa ngừng, đèn điện bật lên một loạt, trả lại căn phòng cái không khí nào náo nhiệt. Kính bắc loa vào tay gọi :

— Nghiệp ơi ! Khương Duy đây.

— Khương Duy đây à ? Hết đau bụng chưa ?

Cả bốn người cùng cười. Nghiệp lay mái tay Duy :

— Đùng đùng cả, vui quá. Uống cho thật say rồi nhảy xuất sáng, nghe chưa ?

Duy cười sảng sặc, nâng cốc nói :

— Nào thì uống cho thật say.

Rồi chàng uống một hơi cạn cốc. Người bồi vệ vàng rót đầy cốc khác. Duy mặt đỏ gay, vẫn cười nói như nức nẻ, nói huyền thiên không lúc nào ngừng. Mỗi lần chàng pha trò là một lần các bạn cười ò lên. Rồi Duy cười theo và cười to hơn mọi người.

Mấy cô vũ nữ đương ngồi uể oải, mệt mỏi, nghe tiếng cười rộn rã, như cũng vui lây, nét mặt tươi tỉnh hẳn lên.

Bỗng đèn đỏ lại bắt đầu sáng. Duy choáng vàng đứng dậy, mời Tinh khiêu vũ. Chàng cố đặt chân cho thật ấn nhịp với điệu đàn du dương, như muốn hưởng lại cái thú say sưa của cuộc khiêu vũ, và Tinh chàng đỡ trong tay, Duy thấy nhẹ nhõm và êm ái bước theo. Bỗng Duy có cái cảm giác rằng Tinh ôm sát lấy người chàng, đôi vú chịn lấy ngực Duy, trong khi Tinh ngược mắt lên nhìn chàng. Duy rùng mình nhìn về mơ màng lẳng lơ của đôi mắt đen mà chàng thấy sâu như vực thẳm. Mùi phấn và mùi nước hoa xông lên, nồng nặc, vẽ ra trong trí tưởng tượng của Duy cả một đời giang hồ ghé tởm.

Chàng vụt thấy hiện ra trước mắt những hình ảnh như nhuộm của đời trụy lạc cũ, và một sự

ngao ngán như sự thất vọng đưa lên chẹn lấy cổ Duy.

Chàng vội ngừng đi nơi khác để tránh sự quyến rũ lộng lẫy của quá khứ. Bên tai chàng sẽ đưa lên một câu nói ân yếm :

— Anh Duy của em.

Duy nghe lời nói của Tinh tựa hồ như một vết bần bản lên gợn bần tâm hồn chàng ; Duy ghé tởm muốn rời bỏ người vũ nữ đương áp thân mình vào người chàng, da thịt rung động, vì thú nhục dục rạo rục.

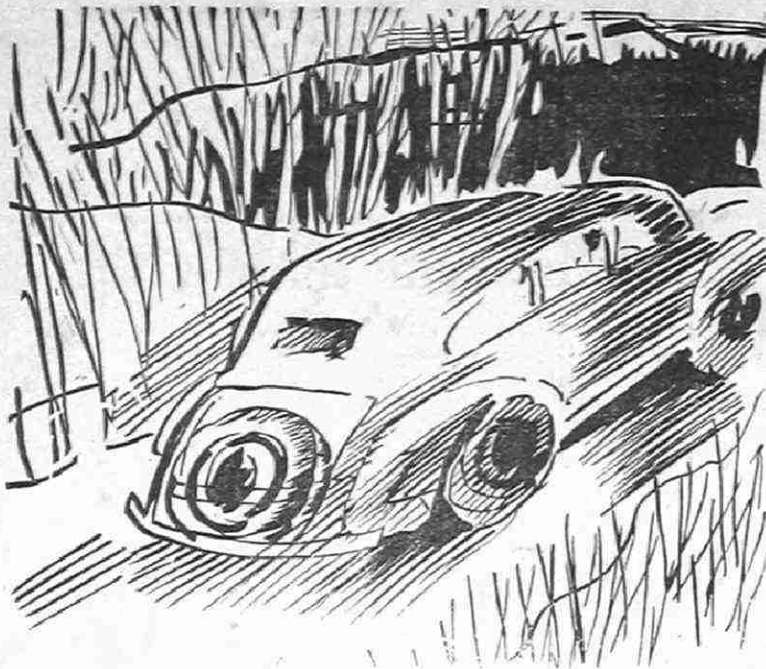
Duy lấy hết tinh thần nghe

quay lượn, những cánh lá gồi lấp lánh màn tia, những giấy hoa giấy quán ngang dọc trên trần. Duy có cái cảm tưởng rằng toàn là hư ảo.

Trong cảnh trí hư ảo ấy, tiếng nói của Tinh có vẻ hư ảo hơn :

— Duy, Duy, đêm nay... đưa em về nhé.

Với lời hứa hẹn đầy ham muốn ấy, Duy vụt thấy trở lại tất cả những cảm giác ghé tởm ban nãy. Tinh đương là lời dựa đầu vào vai Duy. Chàng nhận thấy hơi nóng ở người đàn bà truyền

tiếng âm nhạc rộn rập, dề quên đi, quên cuộc đời chung quanh, nỗi ghé tởm mới đến, và sự buồn nản cố cự. Chợt trong âm nhạc, Duy nghe văng vẳng có tiếng đàn tranh của Thơ, tiếng đàn trong vắt chàng thường nghe những đêm thanh vắng. Cuộc đời êm thấm, trong sạch hiện ra, như một giấc mộng đẹp giữa sự thực xấu xa, như nhớp, và khuôn mặt thanh cao của Thơ, Duy thấy mơ màng ở khoảng không đương nhìn chàng như trách móc.

Duy buột miệng tự hỏi :

— Sao ta lại ở đây ?

Chàng ngạc nhiên như đương sống một cuộc đời không thực ; ánh sáng đỏ và đục lờ mờ chung quanh, bóng người hoạt động

sang người chàng như thấm sự như nhớp vào quần áo da thịt chàng.

Máy sao, lúc đó tiếng đàn im bật. Duy thở mạnh, ày Tinh ra. Kính cũng vừa khiêu vũ xong, vỗ vai hỏi :

— Nhảy nữa chứ ?

Duy lắc đầu, Kính nói luôn :

— Thế thì về nhà tớ chơi. Lu bù một đêm. Nghiệp ơi ! Thu ơi ! Về thôi.

— Về thì về. Về đâu có rượu uống là được rồi.

Duy im lặng theo bạn ra ngoài tiệm khiêu vũ. Sau những chòm lá sấu đen thẫm, mấy ngôi sao lấp lánh như ở một cõi xa xăm nào.

(Còn nữa)

Hoàng-Độc

Phụ huynh học sinh nên biết

Trường THẮNG-LONG (phố Bourret, Hanoi) xin bà cáo đề phụ huynh học sinh biết :

Cũng như ở các trường công, vì muốn cho học trò gắng sức để chóng tắn tới, nhà trường định bắt học sinh cuối năm nay và từ năm sắp tới phải thi lên lớp. Thế lệ định như sau này :

1.) Chỉ những học sinh nào có hạnh kiểm tốt và đủ điểm về kỹ thi đề nhì lục cá nguyệt (compositions du 2e semestre) mới được lên lớp khỏi phải thi.

2.) Những học sinh nào không đủ điểm, hết nghỉ hè vào học, phải thi lại. Nếu hội đồng khảo thi xem còn kém thì bắt học lại lớp cũ ; nếu xét kém quá thì bị loại hẳn.

3.) Những học sinh nào hạnh kiểm xấu hay đi học thất thường sẽ bị loại hẳn.

Những điều lệ kể trên tuy rằng rất ngặt, song rất có lợi cho học sinh ham học, và hợp với các ý muốn của các phụ huynh học sinh ; vậy phụ huynh học sinh có con em theo học tại bản trường xin nên chú ý đến mà khuyên con em cố gắng học tập.

Trường

Thắng Long

lai cáo

RUE BOURRET

Téléphone 885

Docteur

Cao xuân Cầm

de la Faculté de Paris

CHUYÊN TRỊ :

BỆNH HOA LIỆU và NỘI THƯƠNG

Khám bệnh tại :

153, Henri d'Orléans — Hanoi (Phố cửa Đông, cạnh Hội Hợp-Thiện)

Sách « NÓI CHUYỆN NGƯỜI CON » của bác-sĩ làm có bán tại hiệu Nam-Kỳ, phố Bờ-hồ, 17 Francis Garnier, Hanoi. Giá 0p 35 một quyển

MUỐN ĐƯỢC

Răng trắng, lợi đỏ, miệng cười tươi nên dùng thuốc đánh răng

Eclat d'argent

Có bán khắp mọi nơi và ở

Pharmacie du BON SECOURS

52, phố Đông Khánh, Hanoi — Tél. 454

ECLAT D'ARGENT NICOTA

chế riêng cho người hút thuốc lá dùng.

Cắt tờ quảng cáo này đem đến các nhà đại-ý lấy một ống thuốc échantillon

LƯ'OM LẶT

Đã 150 năm

ÁC bạn có thể nào không ngạc nhiên khi nghe thấy một người nói: — Anh tôi mất đã 150 năm nay... Các bạn sẽ cho là một người nói bóng bìa trò cười cho thiên hạ. Nhưng đây là một chuyện thật ở một vụ chia ra tài ở trong tờ chúc thư làm ở tòa án bên Luân-Đôn nước Anh. Có gì đâu. Người ta cất nghĩa cho quan tòa:

— Thầy tôi cưới vợ năm 19 tuổi. Luân năm ấy sinh ra một người con gái. Ra đời được mấy hôm, cậu phải bệnh rồi mất.

Rồi cha bao lâu mẹ cậu cũng theo cậu mà từ giã cõi đời.

Thầy tôi cứ sống một mình như vậy đến năm 75 tuổi mới lại lấy vợ. Kết quả cuộc hôn nhân thứ hai này có mình tôi.

Bây giờ tôi đã 94 tuổi. Anh tôi mất đã 56 năm tôi mới có tôi. Năm nay tôi 094 tuổi thì có phải anh tôi mất đã năm rồi không? — *Béache Ninh - Lypro*

Sự nhảm lẫn	7	»
Biên sai tên và chỗ	6	»
khách hàng	6	»
Hàng trông xấu mã	5	»
Thay bằng một dấu nhỡn khác	6	»
Không đổi hàng cho khách	6	»
Quảng cáo lồi	1	»
Việc quản trị kém	6	»
Thờ háng khách bỏi		
mua không có ở kho	10	»
Khiến khách phải đợi	3	»

Có thể trích ở những con số trên những bài học hay không?

— Ít ra cũng được bài học này: nếu người ta tin hẳn thông kê ấy, mà cộng lại các con số, ta sẽ nhận ra rằng nếu theo tất cả các cách vụng về trên, ta sẽ mất 102 phần 100 khách hàng.

(Robinson)

Một kho vàng lớn

O NỮ có một cái tủ bạc (coffre-
fort) rất lớn, chứa vàng đồ
dinh của chính phủ. Đó là một cái
« pháo đài » bằng sắt và bích-
long không có cách nào phá nổi được.
Vàng đồ trong một cái hòm bằng
thép bề 12 bề 20 thước.

Việc đề phòng rất cẩn thận khiến
trộm cướp cũng phải nản lòng: súng
liên thanh, súng bắn hơi độc, tia sán:
đó, ấy là không kể đến một cách xếp
đặt gương soi rất khéo khiến chỉ liếc
qua là trông thấy cả toàn thể pháo đài.

Việc canh phòng nghiêm ngặt như
thế không khiến ta lấy làm lạ nữa khi
nghe đến cái kho vàng kia trị giá tới
chín nghìn triệu dollars.

Những quân bộm đại tài cũng không
thể lại gần mà không ai biết. Cử động
của chúng sẽ thu lại bằng trăm cách:
máy phóng thanh rất tinh tế, chuông
cấp báo, những dấu hiệu, v, v, sẽ tố
cáo chúng. Nếu chúng vượt qua được
lớp thứ nhất, thì sẽ gặp một hàng rào
súng, đủ phá tan một đội quân nhỏ.

(Robinson)

Miền bề nào sâu nhất

XET bề nào thì Thất-bloch-
dương giữ kỷ lục: ở khoảng giữa những đảo
Mariannes và Carolines, bề sâu tới gần
10.000 thước. Chỗ sâu nhất ở biển Mé-
diterrannée chỉ độ 1.500 thước. Còn bề
Manche và Bắc-hải (Mer du Nord) thì
không sâu mấy; Bắc-hải không sâu quá
200 thước. (D.I.)

Vì sao mất một khách hàng?

NHỮNG độc giả để tâm đến những
vấn đề buồn bực có lẽ sẽ phải
cho là lạ bản thống kê sau đây của
người Mỹ — lẽ tất nhiên — về những
nguyên do làm mất khách hàng:

Người bán hàng vô lễ	7 phần 100,
Người bán hàng không lành nghề	3
Người ấy vờ vập khách quá	6
Người ấy lách đạm	2
Giá hàng cao	14
Hàng xấu	10
Giao hàng chậm	10

Tàn nhang khỏi hẳn

Bôi thí nghiệm ngay tại Mỹ-viện trong 5 phút thấy biến hẳn lột đen. Làm mịn tươi da mặt. Tàn nhang không phát lại nữa. Giá 2p — 3p — 5p một hộp

Da trắng mịn tươi đẹp mãi 2\$00, 3\$00 một hộp

Bã xoa hóa chất này, da không khô bạc, nước da tươi mịn mãi. Nhờ dùng phải phần kem xấu cũng không hại da nữa. Tóc dài, nhuộm tóc đen, hung và bạch kim, tóc rụng, rụng lông, gàu, lông mi dài cong, chướng cá (khởi hẳn, không còn vết thâm, không phát lại) nổi sần nơi mặt, đều giá 1p — 2p — 3p một hộp — Thuốc làm massage (soa nắn). Tóc mọc; giảm má, sẹo, lông mày mọc thêm, vết son trầm đậm, gầy, béo, nở vú (tròn đẹp mãi) đều giá 2p — 3p một hộp. Nốt ruồi, hột com, răng trắng, nẻ da, bôi nách 0p50, 1p một hộp. Trị da dãn, nước nhỏ mắt đẹp sáng, đều giá 1p, 2p 00 một hộp. Thuốc trẻ đẹp lại tươi da xanh tóc (uống) 2p, 3p một hộp — Dịp dao kéo Massosein 20p. mặt nạ cao su. Máy uốn lông mày 0p90. Máy gọt bút chì — Rất đủ đồ sửa sắc.

UỐN TÓC ĐIỆN — Các kiểu, để các bạn biết cách dùng. Không tinh liễn. Nếu mua máy uốn tóc, 1p80, 2p80, 9p50, 86p một cái. Thuốc uốn tóc 1p, 2p một hộp.

Ở xa xin gửi lĩnh hóa giao ngân, lấy hàng ở nhà giấy thép hay ga rồi trả tiền tại đây. Hồi gì xin kèm tem để trả lời.

Mỗi lần mua hàng lĩnh hóa giao ngân hay là muốn có thơ trả lời, xin đề tên và chỗ ở (adresse) rõ ràng, Kẻo chúng tôi nhiều thơ từ, nhầm lạc và quên thơ trước, nên mỗi lần viết thơ nên đề tên, chỗ ở rõ ràng.

MỸ VIỆN AMY 26 phố Hàng Than — Hanoi

CON TRÁU

TIỂU THUYẾT của TRẦN TIÊU

(Tiếp theo)

TỪ NGÀY kém đói, bữa cơm thường của nhà Xà. Chính chỉ có thể. Có hôm lại chỉ trở trời một đĩa muối. Hôm nào thêm được đĩa rau luộc, bát nước mắm là bữa cơm đã sang lắm rồi.

Áo xong, hai vợ chồng ngồi trên thềm rửa ráy uống nước. Mít cắp rổ bát ra ngồi rửa cạnh vại nước. Nó không ra ao làng vì ao độ này cạn sạch.

Chồng nhìn lũ trẻ chạy nghịch chung quanh đồng thóc, nhắc lại chuyện làm ăn, hỏi vợ :

— Minh bảo việc gì mà hay lắm hồ minh ?

Vợ uống xong, đặt bát nước xuống thềm, nói :

— À, lời tính đến đặng bà cụ cán Bột nói xin cụ cho nuôi lợn rã. Việc này mà xong thì chẳng còn lo gì thiếu phân bón ruộng nữa, mình à.

Chồng định nói, nhưng vợ tiếp luôn :

— Mà việc ấy thế nào cũng xong, vì cụ đã hứa cho nuôi hai con từ mấy tháng trước. Có lợn rồi, mình mới tán đến việc đồng thóc của cụ để lấy cám nuôi lợn. Muốn cho lợn của cụ chóng lớn, chóng béo, tất cụ phải bán thóc cho mình. Và lại mình đồng trả tiền ngay, cụ chẳng còn sợ mất cả chái lều lười, có phải không mình ?

Chồng tươi tỉnh nói nịnh vợ :

— Sao bu nó tính việc giỏi thế. Cả những tôi thì cũng đến ăn rồi lại ngồi đợi cơ từng đôi.

Được chồng khen, vợ hả dạ, nói luôn :

— Việc này mà thành thì có Mít ta lại thêm được việc đi xin nước gạo nữa. Việc lấy đồng ngoài đầm

thi giao cho thằng Chốc

— Ừ, phải đấy, tôi không muốn để thằng Chốc nó lêu lộng. Thằng cụ Nhớn đã nhớn, coi em được rồi

Đêm hôm ấy xã Chính ngủ yên. Con trâu cái lại bắt đầu lảng vảng trong tri nghĩ.

Sáng hôm sau, hai bu con Mít dậy sớm Mít vào buồng bưng thúng gạo ra thềm. Bác gái ngồi xôm, đong bằng cái đấu gỗ, lưng lom khom, hai đầu gối tý xuống đất. Mít ngồi trước mặt, hai tay cầm cái mẹt dựa vào cặp thúng. Mỗi lần mẹt đầy gạo, Mít đổ sang cái thúng để cạnh

Đong xong, bác gái gỡ đấu xuống miệng thúng, ngồi ngẩn ra tính : « Đong sáu mà được đi hai mươi mốt đấu... Hãy cứ tính gọn hai mươi đấu cho dễ... Hai mươi đấu đồng sáu thì mười đấu đi... tám hào, một đấu tám xu. Còn đi một đấu lẻ... hãy trừ đi mỗi đấu một nghìn... thế ra đấu lẻ những một hào kia à... Thôi, con cứ bán tám xu một đấu là được rồi, hoặc giả cùng qua bảy xu rưỡi cũng phải bán ».

Mít hoảng hốt :

— Bán thế thì lỗ chết !

Bác gái nhìn thẳng vào mặt Mít, nói ra vẻ thạo lắm :

— Thưa cô, còn mề cam có không tính à. Mề cam ấy ít ra cũng được hào rưỡi, hai hào.

Mít vừa cười vừa gạt luôn mấy cái :

— Ở nhà, con không nghĩ đến mề cam.

— Thôi thế con ra chợ bán cho sớm sủa. Bu cũng đi khát vài món nợ đây.

Nói rồi bác vào trong nhà lấy nón

đi ra công

Mít vừa san gạo ra hai thúng, vừa nói :

— Bao giờ cho nhà mình sạch hết nợ ?

Mít xuống bếp lấy đôi quang và độn gánh để dựa vào vách. Nó lờng quanh vào thúng đồ xuống thềm cho gạo thu gọn lại rồi gánh ra chợ.

Bác xã gái đã đi đến nhà bà chánh Bá. Bác đứng công nhòm vào thấy thúng mủng bày la liệt ở ngoài sân. Cảnh đồng thóc, một cái phượng với một cái gạt gác lên thành phượng. Sáu, bảy anh nhà quê đứng nài xin, tay chấp ngực hoặc đưa lên gãi tai, Bà chánh, tay chống cạnh sườn, quát tháo, Nét mặt bà hăm hăm, lộ ra vẻ giận dữ. Bác đứng xa chỉ nghe phấp phồng, câu được câu chăng, còn những câu của bọn kia khê quá, bác không nghe rõ : « ... Không giả đủ thì rầy với bà... chuyện ! thế khi được mùa thì ai đến lấy thêm của các người... không được, kẹ kẹ, mặ kẹ các người... Thiếu một lễ cũng không xong... Mặ ! Mặ ! » Bà chánh vừa nói vừa xua tay lia lia.

Biết là không phải lúc, bác trở gót ra về. Nhân tiện, bác lại nhà ông cán Rặt, ông hương Rạng khất các ông ấy đến vụ sau. Qua nhà bà cán Bột, bác tạt vào nhắc lại chuyện nuôi lợn rã. Bác hơn hở ở nhà bà đi ra. Các việc đều xong xuôi một cách hoàn hảo. Bác không cần xem lịch cũng biết hôm nay tốt ngày.

Về đến nhà đã gần trưa.

Thằng Chốc ngồi coi em ở thềm. Nó lấy đất giềo nặn những mâm bông, đèn, nến. Nó bỏ một viên đất vào trong vạt áo cộc nâu, cuộn lại.

cầm hai đầu vắn để làm quả rùa đặt trên mâm bông. Thằng cụ Nhớn đang nhổ bọt vào đất để nhào cho giềo thêm Hai bàn tay nó lấm lem. Còn thằng cụ con chưa biết chơi đình thì thằng Chốc đã làm cho nó mấy con trâu để nó khỏi phá đám. Mấy con trâu là mấy hòn đất bích củ khoai, chân, đuôi và sừng bằng những que diêm và những mẩu lạt. Chúng nó mãi chơi, bu về lúc nào không biết.

— Chị Mít đã bán gạo về chưa, chúng mày ?

— « Chưa ạ ». Chốc trả lời mẹ rồi ghé vào tai thằng cụ Nhớn nói nhỏ : « Giấu đi không có phải đòn hay giờ ! » Thực thì nó sợ bị đòn, vì mỗi lần thằng cụ Nhớn cụ con nghịch bần, bu nó chỉ nhẹ nó mà đánh.

— Thầy đâu ?

— Thầy sang bên cụ cán a.

Bác xã gái vào trong nhà nhìn về vắn.

Một bức tranh cá treo trên vách. Không phải bức tranh tàu vẽ bằng nét bút ủy mị. Đây là bức tranh của thằng Chốc, bức tranh to bằng bàn tay mua nữa xu ở chợ Cầm đạo tốt.

Bác sực nhớ đến quả biển bà chánh Bá mà lúc sáng mới đi bác quên bằng đi mất. Bác vội cấp cái rổ tất tưởi ra chợ.

Bác lần đến hàng gạo tìm Mít. Mít đương ngồi cầm cái vỉ gấp đôi lại quạt. Đôi má hồng hồng làm cho cặp mắt tươi thêm. Những sợi tóc mai ép xuống, ướt như người vừa mới gội đầu.

Thấy mẹ đến, Mít lộ vẻ sung sướng :

— Bu à, chỉ còn độ hai đấu nữa. Con bán tám xu một đấu đấy.

Một người hàng gạo ngồi cạnh

Les lampes

Pertrix 588

surpassent les autres par leur effet lumineux

En vente chez

tous les grands bazars et magasins de la branche

đấy nói xen :
 - Sao mà gạo có ấy già kỹ trắng thế! Vừa được cảm, vừa để bán... Minh cũng biết vậy, nhưng mà một mình sức đâu mà già mãi được.
 Các thứ tiếng ào ào như rừng thông reo trong một ngày lộng gió.
 Bác sĩ không nghe rõ và cũng không để ý đến người ngồi cạnh.
 Bác cười xuống sát mặt Mít, nói to :
 - Con đưa bu đấm hào.
 - Để làm gì, hở bu ?
 - Bu mua con cá biếu bà chánh.
 Mít lấy một chuỗi tiền trình ở thắt lưng ra đưa cho mẹ. Bác sĩ đi ra khỏi hàng cá trong quán đá. Hôm nay sủa cá nên bác mua được giá rẻ. Bác đếm tiền đưa cho nhà hàng rồi bỏ con chép vào rổ. Bác vừa đi vừa lẩm bẩm : « Mọi khi con cá này phải nằm hào. » Bác mua cá biếu hào. Con cá còn tươi nguyên thỉnh thoảng há sẽ mồm ra hợp không khí.

Bác rảo bước mạnh bạo đến nhà bà chánh, chắc chân hóm nay tốt ngày, làm việc gì cũng trôi chảy, nên lòng bác chứa chan hy vọng.
 Đến cổng, bác sợ chó, đứng ngấp nghé nhìn vào.

Cái sân gạch rộng phủ đầy thóc vàng chói dưới ánh nắng. Đàn sẽ nhảy nhót thỏa thích, chọn những hạt béo mập mới thêm ăn. Vài con chim bồ câu thông thả bước một. Chúng nó đã no nê, bây giờ đương đi tìm kiếm những hạt sành hạt sỏi.

Bác nhìn cái sân thóc mà thêm :
 « Nhà mình cứ được nửa sân thóc này thôi cũng đủ thừa thãi cả năm. Thế mà bác không ghen tị, không tủi nhục, không khổ sở đâu. Bác cho mọi việc đều do ở số kiếp. Số kiếp bác nó vất vả thì bác chịu vất vả. Bác cố ăn ở thực thà, một lòng thờ trời, thờ phật, thờ thánh để hồng kiếp sau vậy.

Bác đương nghĩ vợ nghĩ vẫn thì chợt một người đàn bà ăn mặc suề sòa như bác đi ra sân bừa thóc. Đàn sẽ thấy động, bay vù lên nóc nhà ngói. Mấy con chim bồ câu bạo dạn chỉ bay là là chỗ này sang chỗ khác.

Bác cất tiếng gọi :
 - « Này thím Kẹo! thím Kẹo! »

Bác không có họ có hàng gì với Kẹo. Bác thấy họ gọi Kẹo bằng thím, thì bác cũng cứ thế mà gọi.

Thím Kẹo quay ra nhìn rồi vừa đi ra cổng vừa nói :

- Bác sĩ Chính đấy à. Đến có việc gì mà lại đem cá rô gì nữa thế kia?

Bác sĩ cười tím tím :
 - Tôi đến tết cụ. Thím coi cho hộ tôi với nhé.
 Bác tựa mắt, chằm chằm, nói tiếp :
 - Con cá chép còn tươi nguyên, béo lắm! Ngữ này chỉ làm gói là tốt nhất.

Thím Kẹo thò ngón tay trở vào mang con cá :

- Gói với ghém gì. Bà tôi thì lại đến bỏ nổi kho ăn làm vài bữa.

Thím Kẹo không có ý gì nói xấu bà chánh, thím vốn thực thà, trung hậu, ở hầu bà chánh đã chín mười

rời con. Cậu đã đỗ sơ học yếu lược mà bà không chịu cho ra tỉnh học sợ mẹ con xa nhau, bà nhớ, bà buồn.

Nghe tiếng chó sủa, bà đứng dậy ra thêm :

- Ủi, mẹ xã Chính đấy phỏng? Sao bây giờ mới về mặt đến bừ? Liệu hồn! Không giả đủ thì bà cho người đến có hao nhiều thóc sức hết, nghe chưa?

Bác gái đặt rô cá lên thêm và ngồi sụp xuống :

- Bẩm cụ, nhà cháu có con cá

- Thôi mẹ à, bác ấy có xin khất, mẹ cũng nên cho bác ấy khất. Nhà ta thiếu gì. Bón, nếm cây thóc tương ở sau nhà lại đây một súp thóc kia nhé. Vẫn ăn vừa tiêu hàng đời vị tất đã hết bầy ấy thóc.

Già người khác nói ra câu ấy thì chết với bà chánh, nhưng cậu Thanh nói thì chẳng việc gì cả. Bà chỉ lườm cậu thôi.

- « Nói thế chứ tao thương hai vợ chồng nhà hần lắm. Làn này chẳng phải bà nề cậu con trai, cũng chẳng phải thương gì vợ chồng nhà hần. Bà thấy vợ chồng nhà hần nhu mì, thực thà, hiền lành, rụt rít và nhất là có ruộng nương hần hỏi thì bà cho khất, tức cũng như bà cho vay mà không phải bỏ của nhà.

Bà vốn làm giàu về nghề cho vay, cầm cố. Nay được một con nợ chắc chắn như thế thì còn đâu bằng nữa!

Bà quay ra nói với bác xã :
 - Nói thế chứ ai nữa làm khổ vợ chồng nhà mẹ.

Bác xã cảm động, nhìn bà chánh và thấy bà phúc hậu quá. Cặp mắt bà hiền từ, lúc nào cũng như muốn bao dung. Nhất là cậu Thanh, sao mà cậu đáng yêu thế!

Bà chánh nhìn xuống rô cá :
 - Hừ! nhà đã chả có, lại còn bày vẽ biếu với sên.

Bác xã ngồi, hai bàn tay xoa vào nhau :

- Lay cụ, con cá tươi lắm ạ.

Bà chánh ngồi xuống ngắm. Con cá hãy còn ngáp. Vây và đuôi nổi những tia hồng.

Bà chánh lẩm bẩm :

- « Ủ con cá còn tươi thật » Rồi bà quay ra sân, gọi : « Thím Kẹo! » Thím Kẹo đương bừa thóc, đi lại. Bà chánh sẽ đập mấy đầu ngón tay vào vành rô.

- Thím đem xuống bếp cắt ra từng miếng mà kho cho rừ, nghe chưa? Gói ghém gì cho nó lỏi thối. Tôi cũng không thích đâu.

Thím Kẹo liếc nhìn bác xã, tìm tìm cười như để tỏ rõ lời nói của mình ban nãy là đúng. Bác thò ngón tay trở móc vào mang con cá rách xuống bếp.

« Vào trong này ăn giàu, xã » Bà chánh vừa nói vừa đứng dậy đi vào. Bác xã dạ rồi đi theo sau.

(Còn nữa)

Trần-Tiêu

năm trời, kham khổ, vất vả thế nào cũng chịu được, chịu một cách nhũn nhặn vui vẻ.

Hai người đi trên thóc, xào xào như đi trên sỏi vụn. Bón, nếm con chó ở trong bếp chạy ra sủa ran.

Bà chánh ngồi trên ghế ngựa nghe cậu Thanh đọc nhật trình. Bà góa chồng, được mỗi một mụn con trai nên bà qui lắm, không lúc nào

tươi đem đến biếu cụ.

- Tôi chẳng lấy cá. Chị biết điều thì cứ mang thóc đến nộp đủ tôi.

Thanh đương nằm khểnh trên ghế ngựa, ngồi dậy chạy vội ra. Từ ngày bác Chính gai mang đôi chim tây đến biếu cụ, tức là biếu cậu, cậu đem lòng mến bác.

Chưa biết đầu đuôi ra sao, cậu đã khấn khoản khất hộ bác :

MUỐN ĐẸP các bà, các cô chỉ nên dùng SỮA, KEM, PHẤN, SÁP

INNORAXA

CỦA CÁC BÁC-SY CHUYÊN-MÔN CHẾ RA

BÁN TẠI các hiệu bảo chỗ Tây, các cửa hàng to hoặc tại ĐẠI-LÝ 55, RDE RICHAUD HANOI

SÁP CÓ BẢN

Một tập tranh in nhiều màu trên giấy dày thượng hạng khổ rộng 25 x 32

50 mẫu y phục phụ nữ LEMUR

do họa sĩ Cát Tường vẽ và xuất bản. Nhà xuất bản Đời Nay phát hành.

Có đủ các kiểu áo từ người nhớn đến trẻ em. Có lời chỉ dẫn rõ ràng về cách lựa kiểu, cách may, chọn màu và kích thước để tiện mua vải

Giá 1\$80

Bà giáo Pháp có bằng Cử-Nhân, giảng ở Đông - Dương đã lâu ngày, nhận giấy nói tiếng Pháp cho các bà, các cô biết tiếng Pháp, nhưng chưa quen nói.

HỎI TẠI 67, Phố Trường-thị, 67 HANOI

TẤN

— Tao chịu không ăn được hai cái bánh tây một lúc, mày cứ đưa cho tao mà xem, tao không ăn được đâu.

Hạt sạn

Thế thi đặc biệt thực

Tự do số 21 đầu đề một « Thiên phóng sự đặc biệt » :
« Theo vết chân vua Gia-long sáu tháng trong vịnh Xiêm-la »
Chứng hồn tác giả theo hồn vua Gia-long nà đặt vết chân trên mặt vịnh Xiêm-la »!

Tiếng chuông mộ phụ

T.T.T.B số 250 trong truyện « Bởi không duyên kiếp »
Bóng chiều xuống mờ mờ. Em vội về q thính chuông chiều mộ.
Chiều mộ chỉ có nghĩa là thuê phu, bác gọi lab. Vậy tiếng chuông chiều mộ này hẳn là tiếng chuông mộ phu đi Tân-thế-giới. Còn nếu là tiếng chuông chùa như kẻ trong truyện thì nó chỉ có thể là tiếng chuông « mộ » hoặc tiếng chuông « triều » mà thôi, chứ sao nó lại là tiếng chuông vừa triều (sớm) vừa mộ (chiều) cùng một lúc được?

Thứ lễ lạ

T.T.T. Năm số 24 trong bài « Vườn lễ nở đỏ »
Lễ có thứ hoa đỏ? Ý chừng tác giả chỉ mới ăn quả lễ mà chưa tìm thấy hoa lễ bao giờ. Thi đừng tả hoa lễ nữa có hơn không?

Hoa tứ thời?

Cũng trong bài ấy:
Xuân trước bên bờ sông vắng đã nở một vườn lê lựu, một vườn chi trồng toàn lê, lựu.
Hoặc giả có thứ lễ tên là lê lựu hoa đỏ? Nhưng không, sau chữ « lê » có đến phải cần thặng. Vậy thì quyết nhiên lê và lựu ở cái vườn ấy không thể nở cùng một lúc được. Năm ngoái nhận một thùng nên năm nay hoa lựu có thể nở sớm vào

cuối xuân sang hè, nhưng hoa lê lại cũng nở sớm để không cùng nở một lúc với hoa lựu

Cái má nàng sao lạ thế?

Cũng T T T Năm số ấy, trong truyện « Ba nàng công chúa » :
Má nàng đỏ ửng, e dè nhìn xuống đất Hay mắt nàng mọc ở má ?

Bộ hành trên lưng ngựa

Cũng trong truyện ấy :
Hoàng hậu khẽ thở dài thứt vọng :
Nhu-Lan con nhảm rồi, khi hai chị con đi thì ngồi chung một ngựa cùng với hoàng tử, đây mẹ thấy mỗi người một con ngựa riêng, chứ có phải cùng chung một ngựa đâu ?
Nhu-Lan vẫn ngáy người nhìn không rời mắt vào hai người bộ hành.
Thế thì còn ai biết « bộ hành » hay « kỵ hành » nữa ! Hoàng hậu thì trông thấy hai người cưỡi hai con ngựa, Nhu-Lan lại « nhìn không rời mắt vào hai người bộ hành ! »

Chứng tác giả cho cưỡi ngựa đi trên đường bộ cũng là bộ hành đối với thủy hành, đi bằng thuyền dưới nước.

HÀN ĐÀI SẠN

VUI CƯỜI

Của Đ X Trường

Xin đợi

QUAN TOA — Ngày mai, anh sẽ bị đưa ra đoạn đầu dài, vậy anh có ước muốn gì không ?

TỘI NHÂN — Tôi muốn ăn nho tươi.

— Nho hết mùa, còn 8 tháng nữa mới có kia.

— Không sao, tôi chịu khó đợi một tý nữa cũng được.

Của N, Thái

Xuống xuống vàng

— Nay cháu ơi, bác cả Bi xuống « xuống vàng » hôm qua rồi

— Thế sao chú không theo bác ấy xuống lấy một ít về buôn bán có tốt không, Thật hoài của.

Của B. Đám

Mua tất

NHÀ HÀNG — Sao vậy, bà hỏi mua thứ tất màu da, sao bây giờ bà lại lấy thứ tất đen ?

KHÁCH HÀNG — Xin nói nhỏ cùng ngài, chồng tôi là tay đen a !

Của Dinhoi

Dây mực

ME — Bộ quần áo mới mặc đã dành dây dầy mực thế kia à ?

CON — Thế thì mẹ đừng cho con đi học nữa có phải hơn không !

Của N. D. R.

Chửi đời

BỐ nói chuyện với khách —
Thằng ấy điệu bộ có vẻ « chửi đời » quá

BÉ — Ba ơi ! thế đời có « chửi » lại nó không, ba ?

Của cô T. T. Đ. Kính

Sáng mắt ra

Tỷ và Bê là hai chị em sinh đôi, tám tuổi, và cùng học một lớp. Sáng nay vì không thuộc bài, Bê bị cô giáo tát cho một cái thật đau. Trưa về, trong lúc ngồi ăn cơm, Tỷ đem chuyện đó ra nói trước mặt cả nhà. Mẹ nói : cho cô ấy tát cho nó sáng mắt ra. Em Bê, 5 tuổi, cùng ngồi ăn, thấy mẹ nói vậy và thấy bà nội mắt cặp kềm kềm cười, liền nói : má ơi, chiều má đem bà lại cho cô giáo tát cho bà một cái để bà sáng mắt ra nhé.

Cho vay

Của Tri

NĂM — Nay anh Bảy ơi, tôi thiếu tiền bà Lý mà chưa có trả, nay bà đến nhà la lối om sòm không tôi nào ngồi yên được. Vậy anh làm ơn cho tôi vay mười lăm đồng, thì không khi nào tôi dám quên ơn anh.

BẢY — Nói thế được rồi, Công ơn gì anh với tôi ? Nay, đưa cho tôi năm đồng. Rồi .. đến cuối tháng tôi giao cho hai chục.

Của B. Đ.

Anh hùng

Tỷ khoe với Toe :

— Tao bảo thật với mày nhé ! Nó to như ông Hộ pháp, lại biết võ Anh-lê nữa, mạnh gấp đôi gấp ba tao, thế mà tao sợ cóc gì. Nó gág lộn với tao, tao chửi cho đủ thứ tiếng tàn tệ.

— Thế nó không giã cho mày một trận à ?

— Dám. Tao chửi xong, tao móc ống điện thoại lại liền, không thèm nghe nó trả lời nữa.

Của B. Văn

Không mua mà thêm

TRÒ BẮT — Anh có thấy ai không mua mà đòi thêm không ?

TRÒ MINH — Lão quá, không mua thì đòi thêm thế quái nào được !

TRÒ BẮT — Thế mà có, anh chẳng thấy những người trượt chân ngã ngã họ đều kêu : tý nữa !

Đặng nào nặng

TRÒ TRÂM — Đố anh biết đặng người ta đặng mặt nặng hay đặng sau nặng ?

TRÒ A — Thế thì có thành biết.

TRÒ TRÂM — Khó gì mà không biết ! Anh xem từ xưa tới nay người nào ngủ gật mà không gác đầu về đặng trước, lẽ cố nhiên là đặng mặt nặng hơn.

Của H N T.

Lặn giỏi

— Tỷ ơi, bữa nay tao mới lặn xuống biển lặn giỏi lắm a.

— Thật à, sao mày biết ?

— Tao vừa lặn với nó nó lặn một hơi bây giờ cũng chưa thấy ngực đầu lên, lặn ghê không ?

ENSEIGNEMENT PAR CORRESPONDANCE

(Français, Mathématiques, Sciences)

GIẤY HỌC THEO LỐI HÀM THƯ

Bắt đầu học lúc nào cũng được và có thể xin học làm dài hạn hay ngắn hạn để kịp kỳ thi.

Lớp thi D.E.P.S.F.I. 3p.00

Lớp thi C.E.P.F.I. 1p.50

Lớp lère và 2ème années 2p.00

Lớp chuyên Pháp văn cho những người lớn tuổi 2p.00

Viết thư về Trường INSTITUT, phố Nhà Thương chữa mắt Hanoi.

Nhớ đính theo tem trả lời.

BAS SPORT

« CÉCÉ »

VENTE EN GROS
CU CHUNG
100, Rue du Coton
HANOI

TÚ MỜ và giải NOBEL

LẤY VỢ CHO HITLER

(Một địa kế để giữ hòa bình cho thế giới)

Chàng họ Hit, chúa trùm Đức-Áo,
 Bang làm mưa, làm bão ở Âu-Châu.
 Cây ta đây lớn mặt, to đầu,
 Các hiệp-trước vô nhậu, quảng bỏ rọ!
 Kéo binh tướng rầm rầm rộ rộ,
 Chiếm sơn hà nước nhỏ lân bang.
 Cái Trung Âu mặc sức dọc ngang,
 Vénh mặt tướng, ngang tàng, hống hách,
 Hó khẩu hiệu « choảng » vì thượng sách,
 Hợp tay ba dọa thách Hoàn Cầu.
 Máy nước giầu, trưởng giả ở Tây Âu,
 Lúc hoảng hốt ban đầu, cam nhượng nhện.
 Theo chính sách cầu thân, cầu thiện,
 Tướng nhện một câu, được chín sự lành.
 Họ lấy nê âu yếm hòa bình,
 Bắt nước yếu phải hi sinh lãnh thổ.
 Nhưng chàng Hit thấy càng nhượng bộ,
 Được dâng chân lân cò, lân đầu.
 Khiến máy nhá kinh quốc ngay rầu
 Hối hận mãi to đầu mà đại!
 Dùng phương pháp ôn hòa thất bại,
 Các tướng liêu cũng phải hung hăng.

Muốn phòng khi xảy việc bất bằng,
 Bỏ bạc triệu để thi tặng binh bị.
 Đúc súng đạn, khơi hào, xây lũy,
 Đóng tàu bay, tàu thủy, tàu bộ.
 Xem tình hình quốc tế gay go,
 Khắp thiên hạ đều lo đại chiến

Tôi có một ý tuy rằng thô thiển,
 Nhưng cũng đem cống hiến các ngài
 nghe,

Phương pháp này để trị Hit Le,
 Khéo thi thố, sẽ có bề công hiện —
 Anh chàng ấy đầu bò, đầu biếu,
 Sắng không xong, mà đầu dậu cũng không xong.
 Ngẫm xưa nay chỉ bọn má hồng
 Có thể khiến anh hùng tiêu sự nghiệp.
 Hung ác đến như xưa Trụ, Kiệt
 Cũng vì đàn bà, phải chết đảo điên.
 Gian hùng như Đông-Trác, Phụng-Tiên,
 Cũng vì gái Diêu-Thuyền nên tận số.
 Anh chàng Hit, hiện nay chưa vợ,
 Vậy kiếm cho anh một á má hồng,
 Kén làm sao được sư tử chính tông,
 Sánh đôi với anh hùng vô địch.
 Rồi chàng Hit, mặc dầu hống hách
 Trước hám sư, khí phách sẽ tan tành
 Hoàn cầu may thoát khỏi chiến tranh
 Sẽ ca ngợi: « Hòa bình thiên vạn tuế ! »
 Và tôi, Tú mờ, đã bày ra diệu kế,
 Sẽ có công lênh cứu thế rất tài tình.
 Nobel giạt giải hòa bình...!

Tú-Mờ

KẾT QUẢ CUỘC THI SÔ MÙA XUÂN

KHÔNG kể 27 vở không hợp lệ, cuộc thi sô Mùa Xuân của Ngày Nay nhận được 124 vở dự thi, trong số đó có 4 vở của hai bạn gửi một lúc hai bài (cùng với hai lá phiếu dự thi) để mong được gấp đôi lần may mắn.
 Theo kết quả đã thấy, bài khó nhất là bài thứ ba : xem tranh đoán luyến. Bài ấy đã khiến rất nhiều vở bị kém điểm, dù ở những bài khác các bạn đã chêm được số điểm cao. Đối với những bạn không may đó, cũng như với các bạn không thấy công phu mình được tặng thưởng, chúng tôi xin yên ủi một câu : thua keo này, bày keo khác. Vì Ngày Nay sẽ còn đặt nhiều cuộc thi giải trí để đến lượt các bạn được dịp trở tài.

Những vở dự thi trúng giải dưới đây không vở nào được tuyệt điểm, cái điểm số tốt đẹp : 150. Vì thế, vở chiếm giải nhất cũng chỉ có 146 điểm.

Dưới đây là danh sách những bạn được thưởng :

Ông **VĂN ANH**, Hải-dương (xin cho biết tên thực và địa chỉ) :

GIẢI NHẤT : Mười lăm đồng bạc và một cuốn sách in giấy riêng giá 4đ. của nhà xuất bản Đời Nay.

Ông **NGUYỄN TÙNG**, làng Trung Lập, huyện Mỹ-hào, Hưng-yên :

GIẢI NHÌ : Sáu đồng bạc, hai cuốn sách hiện có của nhà xuất bản Đời Nay và một năm Ngày Nay.

Cô **BẢO VÂN**, Thái-bình :

GIẢI BA : Bốn đồng bạc, hai cuốn sách Đời Nay và sáu tháng Ngày Nay.

Ông **NGUYỄN KHẮC BẠCH**, (năm thứ hai D trường Bảo hộ) ;

Cô **LÊ THỊ NGỌ**, 66 đường Rol-landes, Hà-nội ;

Ô. **TRẦN GEORGES**, 32 Takou Hà-nội ;

Ô. **HOÀNG BẠCH TUYẾT**, 14 Blockhaus Nord, Hà-nội ;

Bà **HỒNG VÂN**, 73 đường Huế, Thanh-hóa ;

Ô. **LÊ VINH TUY**, C.F.I. Hà-nội đều được :

Hai cuốn sách Đời Nay và sáu

tháng Ngày Nay.

Và mười bạn có tên dưới đây, được tặng mỗi bạn một cuốn sách hiện có của nhà xuất bản Đời Nay :

Ô. **BÙI NHẬT ÍCH**, (Bách Cốc, Về Bùn Nam-định) ; Ô. **NGUYỄN NGỌC CHỈ** (80 Soeur Antoine, Hà-nội) ; Cô **NGÔ KIM LUÂN** (55 Jules Piquet, Thái-bình) ; Ô. **VŨ TRONG TIẾN** (9, Cité Tràng An, Hà-nội) ; Ô. **TIỂU MAI** (chez M Nguyễn đơn Xuyên, Secrétaire Résidence Sup Huế) ; Ô. **VŨ THẾ HUNG** (8, Blockhaus Nord Hà-nội) ; Cô **NGUYỄN THỊ KIM** (27 Robert, Hanoi) ; **TÔN NỮ BÍCH HẠ** (chez M Tôn thất Dương Thanh Huân Đạo ở Bình-sơn, Quảng Nghĩa) ; Ô. **NGUYỄN VĂN NIÊM** (Des Services Economiques, Hanoi) ; Ô. **NGỌC HỒ** (xin cho biết rõ địa chỉ)

Cuộc thi của Ngày Nay số Mùa Xuân đã cho chúng tôi được thấy nhiều sự mới lạ không ngờ trong trí tưởng tượng của bạn đọc. Ngoài ý nghĩa đơn giản của bản báo, các bạn lại « bàn tán » thêm vào và tìm ra những điều mà chính chúng tôi không nghĩ đến bao giờ. Trong bảng chữ H, có bạn kể những tên kỳ khôi, và cắt nghĩa những tên đó một cách... thần tình nếu chưa hẳn là có lý. Một bạn, chừng là một nhà nho vui tính, gửi cả một bài phú đề « vịnh » bằng chữ M. Bài phú ấy xin trích đăng một đoạn sau này để đền công tác giả :

1) Mặt nước long lanh, đàn mươong bơi lội.

Môm đá ló đầu, chiếc xuống chèo mũi.

2) Vẫy đuôi chúc chúc mỗi, looak mừng o o muối.

Xoài muông ngất một chùm, cam đường bóc một mũi.

3) Mầm non vại lá trở, mo cam rặng một lâu.

Mát- lơ thơ cốt rế, mặt-dù nhếch trời cao.

Họa-mỹ nhây nhót trên cành liễn, tơ-mành phát phượng bên cờ mao.

Ngựa bằng đồ mã trợ trợ đáng xe kéo ông tấy chạy chạy mau.

4) Đón luồng gió mát, song thu mở, gặp trận mưa tưởng ống má, tràng.

BỆNH VIỆN

Bác-sĩ Vũ-Ngọc-Huỳnh

72-74-76 AMIRAL SENES

(sau nhà Rượu)

Có đủ các máy chiếu điện và chữa bệnh bằng điện

GIẤY NÓI 622

Vientiane — Hanoi

Hãng Việt-Hóa đã có tài mầu nhiệm là nối liền thủ phủ Đông-dương với kinh đô xứ Lào.

Vậy các ngài muốn tiêu thụ mạnh và độc quyền các hàng hóa và kỹ nghệ xin giao dịch từ nay với

« Tam-dân công-thương xã »

VIỆT-HÓA || **VIỆT-HÓA**

31, Route Sinh Từ — Hanoi

En face du marché Vientiane

Thưa ông Toàn Quyền,
Thưa ông Thống Sứ,
Thưa ông Chương Lý.

VỤ BÀI BÈ THÁI BÌNH

Một bức thư ngỏ gửi lên ông Toàn Quyền Đông Dương, ông Thống Sứ Bắc Kỳ và ông Chương Lý Tòa Thượng Thẩm Hanoi

Lấy tư cách một nhà viết báo có lương tâm và đạo đức công tin cậy ở công lý, tôi trả trọng viết bức thư ngỏ này để trình bày các ngài một vụ bài bè có những trường hợp đặc biệt và rất nhiều lần tích khuất khúc, đáng được các ngài chú ý đến cho dân nghèo Thái Bình được hưởng chút ít công ơn của chính sách thương dân mà các ngài là những người đại diện rất công minh và rất xứng đáng.

Tôi xin kể một cách rất tóm tắt những việc đã xảy ra trong vụ bài bè này, những việc mà tôi đã được chứng kiến một cách rõ ràng từ năm 1932.

Chính năm 1932, ông Thống sứ Bary, hiện nay làm Thanh Tra Lào Đông Đông Dương, xin Chính phủ 70.000p.00 về đắp đê bãi bè Thái Bình để lấy chỗ mang dân nghèo Thái Bình ra ở và lập thêm mấy làng mới. Đồng đã một tháng giới, hơn một vạn dân phu Thái Bình làm lụng tuôn tay, không kể ngày đêm. Đê xong, ông Thống sứ tholance về khánh thành và ngợi khen những người có công lao trong việc đắp đê bãi. Nhưng ngay hôm sau, một trận bão lớn nổi lên, cuốn hết cái công trình vĩ đại ấy ra ngoài biển cả. Cả một công cuộc đi dân tốt đẹp trôi theo dòng nước.

Ngoài 70.000p.00 của Chính phủ vì lòng thương dân bỏ ra để đắp đê, dân nghèo Thái Bình cũng phải bỏ ra một số tiền tương đương để

chi tiêu trong lúc năm một tháng giới luôn ở bãi bè để làm việc. Một vạn người, mỗi người ăn uống để nên cũng hết 7p. một tháng. Số tiền này của dân nghèo Thái Bình thực đã không phải là một con số hoang đường.

Nhưng dân nghèo Thái Bình vẫn chưa mất hết hi vọng. Họ tin rằng một ngày kia, một ông chủ tình khác tráo trịch cảnh khổ nạn đáng thương của họ, sẽ mang họ ra đắp lại cái đê bãi bè đang để cho họ có chỗ nương thân.

Bỗng đi sáu năm. Bỗng được một hôm phủ Thống sứ Bắc Kỳ cho dân giấy yết thị ở các làng lân cận bãi bè Thái Bình, báo tin cho dân chúng biết ông Ngô văn Phú và ông Ngô văn Mậu đề đơn xin Chính phủ cái bãi bè mà dân nghèo Thái Bình đã hi sinh đắp đê từ năm 1932.

Các tổng, các làng chung quanh lục đục kéo nhau lên phủ Thái Bình, lên tỉnh Thái Bình, lên cả phủ Thống Sứ Bắc Kỳ, để khiếu nại và xin ra khai khẩn bãi bè. Họ viện lẽ rằng dân Thái Bình là một dân nghèo nhất tỉnh Thái Bình, đất ít, người nhiều, không có chỗ ở, không có chỗ cấy cấy, quanh năm lúc nào cũng đói, cũng rách, cũng nom nớp lo sợ vì bữa ăn, vì sưu thuế. Hơn nữa, họ còn kể rằng họ đã bỏ tiền ra đắp đê bãi, họ đã có công mang mồ hôi nước mắt của họ xây thành một coa đường dài bảy cây số mà nay bãi còn vết tích, và ông Thống Sứ Robia trước đây đã ký một đạo nghị định bãi hạn lệ cho tư gia những bãi bè phi nhiều, những bãi bè ấy phải để dành cho các dân nghèo phụ cận.

Nếu tôi không lầm thì những lẽ của dân nghèo Thái Bình viện ra chính đáng cả.

Nhưng một điều lạ hơn hết là những lá đơn khiếu nại của họ đều bị bỏ rơi một cách thần nhiên. Còn lá đơn của ông Ngô văn Phú và ông Ngô văn Mậu thì được chú đến.

Tuy nhiên trong thời kỳ ấy, một

hội đồng xét việc bãi bè Thái Bình đã thành lập và đã họp nhiều lần ngay tại bãi bè. Nhưng họp để làm gì? Để gác những đơn thỉnh cầu của dân Thái Bình, để ngăn cấm không cho dân Thái Bình được khiếu nại và đề sửa soạn đường đất cho hai ông Ngô văn Phú và ông Ngô văn Mậu về nhận 1.500 mẫu ruộng, mà sau khi thành điền sẽ trị giá tới 300.000p.00 tức là ba triệu quan tiền tây.

Thực vậy, sau khi được nghị định của ông Thống Sứ Chatel cho không 1.500 mẫu ruộng, ông Phú và ông Mậu đã xin ba chức lính khố xanh về bãi bè Thái Bình ngày 21-Mars vừa rồi để đàn áp dân và để nhận ruộng.

Ông Phạm học Hải Tri Phủ Thái Bình đã ra lệnh cho lính xuống phá nhà của dân nghèo (trung trên bãi bè trước khi hai ông Phú, Mậu được nghị định và bắt sáu người xích tay lại mang về tỉnh Thái Bình.

Sáng hôm sau, ông Công Sứ và ông Tổng Đốc Thái Bình lại mang thêm lính về và bắt thêm ba người nữa về tỉnh.

Ông Công sứ còn dọa bắt giam cả tôi là một người phóng viên có mặt tại đó. Ông muốn khép tôi tội xui dân chống lại với chính phủ.

Thưa ông Toàn quyền,
Thưa ông Thống sứ,
Thưa ông Chương lý,

Chúng tôi vẫn tin ở công lý, ở lòng nhân đạo của những người thay mặt nước Pháp ở xứ này, để bảo vệ quyền lợi của chúng tôi.

Bảo vệ quyền lợi dân Annam bằng cách nào?

Bằng cách nâng cao trình độ dân chúng lên, bằng cách tổ cho họ biết họ cũng có quyền sống ở dưới mặt trời, có quyền hưởng những sự tự do dân chủ, hưởng một công lý không bao giờ thiên lệch:

Đối với vụ bãi bè Thái Bình, Chính phủ Bảo hộ đem cho hai ông Phú và Mậu 1.500 mẫu ruộng,

ANP

CON - U đi chợ mua quà cho con nhé!

MẸ - Vàng, rồi tôi mua cho ông.

CON - U chỉ nói đại, ông chết rồi kia mà ông ăn thế nào được nữa.

còn dân nghèo Thái Bình không được lấy một thước đất, thực đã làm một việc thất sách vô cùng. Các nhà chức trách Thái Bình còn mang lính về đàn áp dân và bắt chín người vô tội nữa.

Vậy tôi kính cần yêu cầu các Ngài:

1. Truyền lệnh tha bỏ g chấp người dân nghèo Thái Bình, nếu chín người này còn bị giam tại nhà pha Thái Bình;

2. Lập một hội đồng xét lại vụ bãi bè Thái Bình để quyền lợi dân nghèo khỏi bị áp bức;

3. Bắt ông Phú và ông Mậu bồi thường lại cho dân Thái Bình số tiền 70.000p.00 đắp đê bãi nếu chính phủ nhất định cho hai ông này cái bãi bè ấy.

Được biết các Ngài là những vị thủ hiến giàu lòng bác ái, tao giờ cũng công minh và nhất là chủ trương chính sách thương dân, tôi vui lòng đợi mệnh lệnh của các Ngài thì an cho đám dân cùng túng đói rách kia được hưởng chút ít công lý của nước Pháp dân chủ và nhân đạo.

Phạm văn Bính

Phóng viên báo Ngày Nay

44

CON - Cậu ơi! Cậu sinh ra ngày nào?

BỐ - Cậu đẻ ngày 15 Janvier 1909.

CON - Cậu đẻ ở đâu?

BỐ - Cậu đẻ ở quê cậu đẻ con gái hay con gái, há cậu?

BỆNH TÁO BÓN

Lúa, mới, nặng nề, nên mau dùng « BẮC-ÁI THÂN-LINH TẾ SỔ ĐỮ TỐN CHẮC » để phòng bệnh. **CẢM NHIỆT, HỒN MÊ, PHÁT BAN, KINH PHONG**

Thuốc **BẮC ÁI TRẦN CHÂU TẤN**, thời bình trong 15 phút.

Bán tại **BẮC ÁI DƯỢC HÀNG**, 100 Bd Tông-đốc-phương - Cholon

ĐẠI-LÝ: Trung-kỳ: Nguyễn đình Tuyên, Thờ Khánh Nha-trang; Thái-Lai từng thư Thanh-hoa; Trần văn Thăng Qat-nhon; Nguyễn quy Tham Đổ-trương; Trần-thị-nhu-Màu Huế; Tạ ngọc Liên Quảng-ngãi; Trần Đỗ Tug-nóa; Maison Chaoowho Nuan-hóa; Lê van Cam Da-lat và Trần Tuấn Fajoo.

BẮC-KỲ: Maison Ich Tri Ninh-binh; Vũ kim Ngân Lau-kay; Trần gia Thụy Phú-lý; Nguyễn Thụy Ngân Cao-bang; Nam Tân Hải-phong; Trần văn Ra Thái-binh; Vinh Sinh Bắc-ninh; Maison An-hà, Chi-Lợi Hà-nội; Lê công Thịnh Thái-nguyên. Loos: Lê diên Tỉnh Vientiane; Nhật-nhật-Tân Thakhek; Lê khắc Nhưn Paksé; Nguyễn xuân Hoe Savannakhet; Nam-Phuong Phompenh và khắp cả Nam-kỳ.

Avoir des lèvres fascinantes

est maintenant à la portée de toute femme. Il suffit de remplacer le maquillage continu des lèvres avec un rouge ancienne mode par une simple application, le matin, de GUITARE. Ce rouge nouveau, tenace et sans traces, le Rouge GUITARE, véritable crème de beauté est à base de « Kissefix » grâce à quoi, il tient toute la journée quoi que l'on fasse. Jamais un raccord n'est nécessaire. Rien ne peut tenir l'éclat et la fraîcheur. GUITARE tonifie et rajeunit les lèvres, leur donne réellement un charme fascinant. Un essai vous convaincra. Le rouge GUITARE est en vente partout en étui luxe aux prix de 2\$50 et 1\$20. Tube d'essai pour un mois : 0\$30.

Agent exclusif pour l'Indochine : **COMPTOIR COMMERCIAL** (Sev. V.A. 30) 59, rue du Chanvre - Hanoi

CÁC BÁO PHÊ BÌNH

Đợi chờ

của Khải-Hưng

... Trong « Điều thuốc lá », tác giả sợ con mắt mù đeo cặp kính đen của ông Cửu Thầy là phải lắm, vì tác giả đã phạm cái tội để nước điều thuốc lá cho ông Cửu Thầy bông môi. Cái tội ấy tuy không nặng bằng tội của Cain, nhưng cũng như Cain, tác giả đã tưởng con mắt ông Cửu Thầy đui theo mình. Đó là hết cả sự rùng rợn và ngáy thờ của truyện: tác giả hỏi đó còn là một cặp bé con, một cặp bé ái dôm, xét cuộc đời một cách thật thà và tưởng tượng theo lối trẻ.

Rồi đến « Đồng xu », một cảnh của Gavroche! Tất cả tài sản của mình chỉ có một đồng xu mà đi ném phăng vào một nhà giàu, cái ấy mới ngớng! Cái ngớng của kẻ cơ nhỡ mà ít khi người ta để ý tới, nên người ta để làm cho họ tủi nhục. Còn cái việc lại treo vào nhật chí là một sự phản động thôi, một sự phản động bị dũa dũa xui khiến một hiện-tượng về sinh lý học! Thật là một truyện rất an ủi cho những người túng thiếu, vì cái ý nghĩa sâu xa về đường xã hội của nó.

... Đọc những truyện ngắn của Khải Hưng, tôi nhận thấy sự quan

sát của ông bây giờ đã rất chu đáo; người đọc có thể tưởng những người và những việc dưới ngòi bút ông đều là thật cả. Thật thế, khi một nhà văn đã cảm cuộc đời một cách sâu sắc rồi mới tưởng tượng, những điều tưởng tượng của nhà văn ấy bao giờ cũng thiết thực và thiết tha. Anatole France đã nói: « Tất cả các ý kiến, chúng ta đều nhờ giác quan mà có, nên tưởng tượng không phải là sáng tạo mà là thu thập các ý kiến lại. » Vậy quan sát cho được chắc chắn không phải dễ. Có nhiều nhà văn đã nổi tiếng mà vẫn không thoát được sự khuyết điểm về đường quan sát.

(Revue Franco-Annamite)

Thơ thơ

của Xuân-Diệu

Xuân Diệu — ta phải nhận điều này — là thi sĩ thứ nhất của ta dám nói đến tình yêu một cách bộc lộ hoàn toàn. Xuân Diệu là « con tinh thần » của Ch. Baudelaire, P. Verlaine, A. Rimbaud, C. Mendès, A. de Noailles, Oscar Wilde...

... Thi sĩ có tình yêu mãnh liệt vô cùng, và khao khát của thi sĩ không có gì làm thỏa mãn được. Xuân Diệu có tất cả những cảm xúc của một lòng son trẻ, từ cái ngậm ngùi man mác đến cái buồn thắm thía sâu xa, từ cái băng khuâng nhớ tiếc đến say mê, tha thiết, điên cuồng.

Nguồn cảm hứng dồi dào, mãnh liệt của Xuân Diệu phát nguyên ở tình yêu, một tình yêu bông bột, hăng hái là thường.

(Văn Hoa số 3, ngày 26-1-39)

Bằng bốn mươi năm bài thơ, với một nghệ thuật tinh vi, Xuân Diệu đã giới thiệu với ta một lối thơ mới, mới hẳn.

... Bốn mươi năm bản đàn Xuân Diệu gây là 45 bản đàn tình ái, thứ tình ái rõ ràng, khó hiểu của tuổi trẻ, nhưng được diễn tả một cách rất đầy đủ, thành thực.

... Đọc Xuân Diệu, người ta

THẠCH LAM

Gió Đầu Mùa

một cuốn 0\$35

« Tập truyện ngắn đầu tiên có những linh cảm sâu xa và mới lạ. »

ĐỜI NAY

tưởng rằng văn chương An-nam cũng đã có lần mới như thế. Nhưng sự thực thì chưa.

(Người mới số 6, ngày 14-1-39)

... Những ý tưởng non trẻ của ông làm cho người hiền ông phải có những cảm động thật thà. Muốn hiểu thơ ông, chỉ nên tìm ở ý mà đừng nên tìm ở cảm giác. Bài « Thời gian » hay bài « Đi thuyền » là có một triết lý mà có lẽ mọi người ai cũng hiểu biết.

... Tượng trưng trong thơ Xuân Diệu ở chỗ ấy...

(Trong khuê phòng số Mùa xuân)

Biên chứng pháp trong thơ

Trong làng thơ Việt Nam gần đây đã thấy xuất hiện một thiên tài...

Vì ít ra nhà thơ ấy cũng đã bán khoán tìm kiếm. Và luôn luôn đã tỏ ra ý muốn vạch mặt con đường mới mà đi. Người ta có thể nói rằng đó là nguồn thơ trai trẻ và siêng năng, trai trẻ vì thi nhân biết ca ngợi xuân và tình, và siêng năng vì biết phát triển cái sống một cách tận tâm chưa hề thấy.

... Nhà thi sĩ Xuân Diệu đã đem biên chứng pháp suy diễn trong lời dằm thắm của Ly-tao. Thành ra thơ ông nhuộm một màu triết lý. Có lẽ lần đầu tiên, ở xứ này người ta được thấy một thi nhân có can đảm và đủ tài hoa để đem triết lý riêng của mình dễn tả bằng văn hay, điệu đẹp. Tôi vui sướng nhiều, lúc nhận thấy cái điềm mới mẻ ấy và thở một hơi dài khoan khoái bởi thoát khỏi cái nạn phải nghe người ta lái nhai những anh anh, em em, chàng, nàng với những tình cảm lười biếng, rề rề.

(Tập Hương Xuân 1939)

...Chàng ấy đã mang lại cho ta một cuộc đời mới. Chàng đã đến với sự bông bột, mãnh liệt của người xứ lạnh, một người phải cần cù, phải « siêng năng » để sống và để thắng. Chàng đã làm cuộc sống thành một đạo giáo để tôn thờ, để tin yêu, để say xưa, để đắm đuối.

(Tao đàn số 1)

Bài này, không có tư cách một bài phê bình. Dụng ý của tác giả là tìm triết lý trong « Thơ Thơ » của Xuân Diệu.

Xuân Diệu là cây đàn môn điệu, theo lời của Thế-Lữ. Còn ai hiền hơn là thi sĩ hiền nổi lòng thì sĩ?

Lần đầu, một thi-sĩ thật, đã đi nghĩa hai chữ thi-sĩ bằng mấy vần thơ huyền diệu làm sao!

Bằng muôn giây, phải muôn giây tình cảm; bằng trăm tình yêu: yêu sông, yêu núi, yêu mây, yêu gió, yêu hoa, yêu người, yêu bạn, yêu nhân loại, yêu vũ trụ; Xuân Diệu là một thi sĩ tham lam vô cùng quả báo của mình trong thi-ca, nên chỉ lại ngửa trước:

Nếu hương đêm say giấc với trăng rằm,

Sao lại trách người thơ tình lời lẽ?

Không có ai trách đâu. Verlaine có lần tức giận bản thi sĩ Rimbaud gần gãy đôi; Baudelaire bị phạt mấy trăm quan tiền và vì Les Fleurs du mal, thế thì Xuân Diệu đã làm nên tội gì mà bị trách?

Danh vọng lớn đương chờ thi sĩ Xuân Diệu đã được hiện đại từ đó với mình hơn nhiều vạn nhà, thi nhân, chỉ được an ủi trong thời gian mai hậu...

Tài đương còn nảy nở, Xuân Diệu mới cho ta thấy nghệ thuật tuyệt mỹ của một người đã yêu mến Baudelaire và Verlaine.

(Thời đại số mùa xuân)

Ngày Nay

Tuần báo ra ngày thứ bảy

Mua báo kể từ 1er hay 15 tháng tây

và xin trả tiền trước

	Một năm	6 tháng
Đông-dương	4\$20	2\$20
Pháp và Thuộc-địa	4. 80	2. 50
Ngoại quốc	8. 50	4. 30
Các công sở	8. 50	4. 30

Ngân phiếu gửi về:

M. le Directeur du NGÀY NAY

TÒA SOẠN và TRỊ SỰ

80. Av. Grand Bouddha, Hanoi

Giấy số 874

Mùa thu đã tới, nóng lạnh bất thường, gió lạnh thổi qua, đàn ông, đàn bà, trẻ con, người nhớn hay bị phát sốt rức đầu rất lấy làm khó chịu.

Các người nên mau mau dùng thuốc của hiệu KHANG-KIỆN Thới-Nhiệt-Tán chỉ trong 5 phút đồng hồ sẽ khỏi hẳn. Quý ngài nên mua thuốc Thới-Nhiệt-Tán của hiệu Khang-Kiến đã sẵn trong mình để phòng khi bị trái nắng gió thổi sẽ khỏi.

Tán này rất là kinh tế tiện lợi và rất là chóng khỏi. Giá mỗi gói là 10.

RƯỢU CHỒI HOA - KỶ

Các bà sinh nở muốn khi ra cơ, được đỡ da, thấm thịt, mạnh khỏe như thường, không lo tê thấp, đi lại được ngay. Chỉ xoa Rượu Chồi Hoa-Kỷ thì không lo ngại gì hết. Rượu Chồi Hoa-Kỷ này trị được nhiều chứng rất giỏi là: Sinh nở, tê-thấp, thể-thao, đau lưng, đau mình, đầy bụng, đau bụng, chân tay mỏi mệt, tím tím, sai gân, bị đôn, bị ngã chày máu, đứt tay, cầm hàn, cầm thử, xoa đều khỏi hết, kiến hiệu vô cùng. (Ai muốn mua xin cứ hỏi ở các nhà Đại-lý). Phòng Tích « CON CHIM » ở khắp các tỉnh Trung, Nam, Bắc-ly, Cao-Mên, Lào.

RƯỢU CHỒI HOA-KỶ
Hộp lớn: 150 grs bán 1.200
Hộp nhỏ: 80 grs bán 800

QUE

Nhà vô địch bơi lội đi tự tử

Thi sĩ ấy đã làm cho người ta ngạc nhiên, sững sờ. Ngạc nhiên vì có những vần thơ quá táo bạo, gan dạ. Sững sờ vì đã dụng ý nhiều hơn từ. Đọc một câu cho đến một bài, thấy trùng, điệp những ý tưởng mới mẻ, đầy màu sắc, sinh khí thuộc về triết lý, về biện chứng pháp. Bởi những lẽ ấy, khi đọc hết tập « Thơ Thơ », tôi nhận thấy Xuân Diệu là một thi nhân triết lý (un poète philosophe).

Thơ của Xuân Diệu mới quá, nhất là mới ở trong sự khó hiểu. Khó hiểu đến nỗi người ta phải gào thét lên rằng thơ Xuân Diệu bi hiểm. Đọc thơ Xuân Diệu phải một nhọc vì sự suy nghĩ, tìm tòi, nên người ta cho là bi hiểm.

...Bác hết những ý tưởng nông nổi, những quan niệm hẹp hòi, tôi nói Xuân Diệu, một nhà thi sĩ, một thiên tài tương lai đương mở một con đường mới cho các thi gia sau này. Nói như A. G. de, thi sĩ cũng như văn sĩ, phải đi trước thời đại. Bởi Xuân Diệu đã đi trước mọi người, người tình cảm đã đem hồn thu rung động đến chỗ tuyệt đích, làm cho người ta khó hiểu, mà phải ngộ nhận. Sự thật, sau đây 10, 20 năm, người ta sẽ hiểu Xuân Diệu nhiều hơn.

...Đại khái những vần thơ bất tuyệt đó, sẽ còn hứa hẹn cho ta nhiều tương lai rực rỡ hơn nữa. Xuân Diệu sẽ đi từ chỗ chiến thắng đến chỗ chiến thắng, đã xây đắp cho nghệ thuật thêm dồi dào, phong phú. (Mai)

Việc tuần lễ

Tình hình Âu-châu. — Franco đã hoàn toàn làm chủ Tây-ban-nga và đã bắt giam nhiều chính khách của chính phủ Bình dân cũ. Ở Pháp ông Lebrun lại ra ứng cử Tổng thống, để phòng tránh một cuộc khủng hoảng về chính trị. Ở Đức ông Hitler cực lực công kích Anh về việc liên hiệp đồng minh để bẻ gãy Đức, và nói Đức nay đã mạnh, có thể tự vệ được. Việc bang giao Đức Ba-lan vẫn gay go. Anh hứa sẽ cứu Ba nếu Ba bị xâm chiếm. Ở Ý, ông Mussolini tuyên bố vì Ý đồng người nên cần phải tránh tranh... Anh tăng số quốc-dân-quân lên gấp đôi. Đức cũng tăng thủy quân và đạo hũy hiệp ước thủy quân Anh-Đức.

Tin sau cùng — Ông Lebrun đã trúng cử Tổng thống Pháp. — Ý dự bị chiếm Albania, một nước nhỏ trong ra biển Adriatique, đối diện với miền đông nam nước Ý.

Trung-Nhật chiến tranh. — Nam-xương, kinh thành tỉnh Giang-tây và Vũ-ninh, một trọng trấn tỉnh Giang-tây đã về tay quân Nhật. Tàu đã tập trung 50 vạn quân để giữ Trảng-sa là tỉnh hành Hồ-nam. Ở Giang-tây, Giang-tô và Hồ-bắc vẫn có đại chiến. Tướng giới Thạch chia nước Tàu làm ba khu để huấn luyện cho dân về quân sự.

Hạ thuế thuốc lá và thuốc lá — Xét ra việc tăng thuế mới rồi làm cho số tiêu thụ giảm đi nhiều nên nhà Thương chính lại định trở lại giá thuế cũ. Vậy thuốc lá và thuốc lá sẽ có thể hạ giá hơn hiện nay đôi chút.

Một hãng thông tin vô tuyến điện ở Saigon — Một hãng thông tin vô tuyến điện tựa như hãng A R I P mới thành lập ở Saigon và khánh thành

hôm 1re Avril. Hãng này lấy tên là Société Indochinoise de Radio Diffusion.

Áp dụng luật lao động — Sở Lao động giám đốc Bắc-kỳ vừa mới đặt một tờ thông cáo về luật lao động cho các chủ và cai thầu.

Thuế bách phân ở Hanoi — Đã có nghị định tăng thuế bách phân về năm 1939 ở Hà-nội lên 25%.

Lính cảnh sát sẽ phải đóng thuế thân — Có tin các viên cảnh sát ở Hanoi, Haiphong bay các cảnh binh mới đi làm việc ở các tổ giới Pháp ở Thượng-hải và Tân-khẩu có lẽ kể từ năm nay sẽ phải đóng thuế thân như các công chức khác.

Tập cứu người bị thương — Ở thành phố Saigon vừa có một cuộc tập cứu những người bị thương như trong lúc có giặc, do sự y tế của thành phố tổ chức.

600 người Tàu ở Tân-gia-ba về giúp nước — Gần đây có 600 người Tàu ở Tân-gia-ba đã qua Saigon để đáp một chuyến xe lửa riêng đi Văn Nam giúp nước.

Đường Tiên yên Mông dương đã làm xong — Con đường này rất ích lợi cho việc dùng binh, dài 44 cây số, khởi công hơn một năm nay do binh lính làm cả, nay đã hoàn thành.

Chúng tôi được tin cụ Phó Bảng Hoàng tăng Bi, một bậc lão thành trong làng báo, đã tạ thế ngày 28 Mars vừa qua.

Xin có lời trân trọng kính viếng cụ và chia buồn cùng tang quyến. N. N.

THI DỊCH THƠ

Thi dịch thơ, do hội Trí Tri Hà-nội tổ chức. Dịch bài « Recueillement » của Beaudelaire. Hạn gửi bài dự thi 15 Mai 1939. Hội thờ lễ tại hội Trí Tri.

Lậu, Giang-Mai, Hạ-cam

Muốn khỏi bệnh trên 1 cách mau chóng không hại đến sức khỏe, sinh dục, chỉ dùng thuốc Thượng-Đức là được vừa ý :

Lậu : ra mủ, máu, buốt tức, xương ngọc hành, bị liểu liểu... dùng 1 lọ đở trông thấy, 6 lọ khỏi hẳn. Giá 0p.50 một lọ.

Giang-Mai : lở loét, cà đĩnh, thiên phào, mào gà, hoa khế, hạch, sỏi, đau xương... dùng 1 hộp đở hẳn được 1 nửa. Giá 1p.00.

Hạ cam : mụn, soài, phát sốt, phát rét, đau đớn không đi lại được, chỉ 2 hộp, mỗi hộp 0p.80 là khỏi hẳn.

Ai muốn chữa khoán, giá nhất định, nhờ thuốc đều nhân.

Lại nhà thuốc có buồng riêng khám bệnh, chữa bệnh rất hợp vệ sinh. Có bệnh, không đau bằng đến nhà thuốc THƯỢNG-ĐỨC

15 phố Nhà Chung, Hanoi
Hỏi bệnh xin định lem để trả lời

Có đại-lý khắp các tỉnh :

ĐẠI-LÝ : Hanoi : Bách-Gia 71 phố hàng Nón. Haiphong : Văn-Tân 37 Avenue Paul Doumer. Nam-dinh : Việt-long, 28 Rue des Champeaux. Ninh-binh : 41 rue Marché. Nha-trang : Ng. đình-Tuyên, tailleur. Bắc-ninh : Vinh-Sinh 164 rue Tiên-an. Uông-bi : Mai viết Sảng 27 rue Vernaz. Vinh-Sinh-huy được-diểm 25 Maréchal Foch. Thanh-hóa : Thái-lai 72 route Bến-thủy et 6 Grand' Rue. Haidương : Quang-huy 25 rue Maréchal Foch. Hatong : Minh-long 25 Ng-hữu-Độ. Thái-binh : Minh-châu 36 Jules Piquet. Coobằng : Ng. xuân-Chiêm 64, rue Vườn Cam. Vinh-yên : Mme Ng. thị Năm 47 Mai trung Cát. Huế Thanh-niên 43, Rue An-cự. Tam-quan : Trần hòa Đạo commerçant. Long-xuyên : Ng. hữu Thuế dit Thái Librairie. Faiso : Hồng-phát 126 rue des Cantonnois. Bắc-liêu : Trung-hiếu-nghĩa 60 Lamothe Carrier. Bến-tre : Tân-Thanh. Cần-thơ : Ng-v-Nhiều Kiosque au Petit-Guin. Thakhek : Ng-v-Khôi. Phú-lý : Việt-Dân Bd principale. Tourane : Lê công Thành avenue du Musée. Bắc-giang : Vinh-Hưng. Yên-báy : Tam-dông 23 place du Marché.

Lậu, Giang

Mắc lậu, tim-la, hạ-cam, bất cứ nặng, nhẹ, mới hoặc đã lâu, chỉ nên đến

ĐỨC THỌ ĐƯỜNG

131, Route de Huế, 131 — Hanoi

sẽ được khỏi rút nọc, chắc chắn như thế, thuốc dễ uống, bệnh đỡ ngay trong 6 tiếng đồng hồ. Lúc khỏi bệnh nhân đã có cách thủ lấy. Nhận chữa khoán cả đàn bà, trẻ con. Thuốc lậu 0p.60 một hộp, Giang-mai 0p.70, Hạ-cam 0p.30.

ĐẠI-LÝ : Quang-Huy Haidương, Mai-linh 60-62 Paul Doumer, Haiphong, Ich-Trí 41 Rue du Marché Ninh-binh.

Rượu Cốt Nhát

MARTELL

là thứ rượu đã nổi tiếng từ 200 năm nay

ĐẠI-LÝ ĐỘC QUYỀN

L. Rondoz & Cie L^{td} B^d Đông Khánh HANOI

Giấc ngủ đem sức lực về cho ta, ta ngủ được, tức nhiên sẽ ăn được. Ăn ngủ được, con người mạnh khỏe và lâu già.
Muốn ăn ngủ được, cho mạnh khỏe và lâu già, người đời thường bảo nhau hãy uống thuốc CỬU - LONG.

Thuốc CỬU LONG HOÀN có bán tại: VAN-HÓA, 8 Hàng Ngang Hanoi. Các tỉnh đều có Đại-lý

Thuốc bổ hạch

Van - Bảo

của giáo - sư TRẦN-PHÚC-SINH, trường Y-học Nam-kinh

Chuyên trị: Các nôi hạch làm việc không điều, nên thần-kinh hệ mất điều-hòa, con người không thể tự-chủ những ý muốn, rồi sinh ra đồi-tánh.

Trị các chứng suy-nhược về tinh-dục của đàn ông và đàn bà. Suy-nhược về sự phát-dục sự bần-tinh. Trị sự lãnh-dam về phong-dục của đàn bà. Đem lại cái « cực-diêm khoái-lạc » cho những người trong tuổi, bởi những nôi-hạch của họ bị thiếu chất « DƯỠNG - HUYẾT - TINH ».

Trị các chứng đau mỗi xác thịt, đau lưng ù tai, bái oái gân cốt, vi phong sự vô chừng, hoặc vi thuở nhỏ chơi bời vô độ.

Thuốc VAN - BẢO là sự tổng hợp các tinh-chất quý của động-vật, đem bồi bổ những nôi-hạch cho nhân loại. Tăng chất « Dưỡng-huyết-tinh » cho óc, cho thận, tăng dài của đàn ông và buồng trứng của đàn bà.

Thuốc VAN-BẢO làm cho đàn ông lớn tuổi lấy lại cái sức mạnh như hồi niên thiếu, làm cho đàn bà lớn tuổi có lại cái sắc đẹp, da hồng nhàn, thịt săn, vú nở v. v. . .

Thuốc VAN-BẢO có đủ tánh chất khêu động, làm sống dậy những tế-bào già ú-rũ khô héo của những người già hóp, rồi làm cho tươi trẻ lên. Như đó con người đang phiền muộn, chán ngán, cảm thấy sống lại cảnh đời vui vẻ, an-đi mãn nòng, siêng làm việc, thích phần dẫu.

Khi mua nên nói rõ thứ đàn ông hay đàn bà.

1 hộp dùng 10 ngày 4p.00 1 hộp là 4 hộp 15p.00
(Gởi lãnh hóa giao ngân)

Tổng phát hành phía Bắc: **VAN HOA**
8 Hàng Ngang HANOI

Tổng phát hành miền Nam: **VÔ - ĐÌNH - DÂN**
323 Marins Cholon, và các phân cuộc

Hai nơi trên đây có trữ 3 thứ thuốc có danh của Phúc-Hu...
Quán là thuốc Ho, Điều-kính và Cờ-tinh, mỗi hộp 1p.00

HỘI VAN-QUỐC TIẾT-KIỆM

HỘI TƯ-BÓN LẬP THEO CHỈ-DU NGÀY 12 AVRIL 1911

Vốn đã đóng tất cả: 1 triệu lượng bạc và 8 triệu quan tiền Pháp

HỘI QUÁN
7, Avenue Edouard VII
Thượng-Hải

QUẢN-LÝ CỞI ĐÔNG-PHÁP
26, đường Chaigneau
SAIGON

Số tiền dự trữ tới ngày
31 Décembre 1938
(cho cỏi Đông-Pháp)

\$ 2.317.813,96

\$ 2.457.608,07

Tiền cho vay trong cỏi Đông-Pháp để đảm bảo số tiền đóng vào Hội kể trên đây

XỔ SỐ HOÀN VỐN CHO PHIẾU TIẾT-KIỆM MỞ NGÀY

CHI NGÀNH
ở Saigon
26, B. Chaigneau

28 Mars 1939

CHI NGÀNH
ở Hanoi
8m, phố Tràng-thi

Chủ-toa: Ông BERTHET ở SAIGON

Dự-kiến: Các ông NGUYỄN-VAN-PHUC và NGUYỄN-VAN-TRONG

CÁCH THỨC P - Hồi nguyên vốn

Số nhân theo những số quay ở bành xe ra:

2038-5240-8472-10023-13500-16455-20919-21468-24615-27260-31511
33731-38046-40733

Vé được hưởng quyền lợi kỹ số này:

16455	Bà LÊ-THI-OANH, Vu ban - HOABINH.....	400 \$
24615	Bà NGUYỄN-THI-CIENG ở SOCTRANG.....	1 000
33731	Ông RIZZO ở CHOLON.....	3 000
40733	Vé chưa phát hành	

CÁCH THỨC SỐ 2 - Hồi nguyên vốn

Hạng bộ trúng: 840

Có các số 1896-1897-17136-18362

Vé được hưởng quyền lợi về kỹ số này:

1896	Ông NGUYỄN-NGO-DANG, 44, phố Bac-Ninh HANOI.....	500 \$
1897	Ông LƯU-TRUONG, Tri-huyện Ha-hoa - PHUTHO.....	500
17136	Ông NGO-VAN-SANH ở SAIGON.....	500
18362	Ông PHAN-LINH ở nhà ông PHAN-LO, Giac-thu - Phudién - NGHỆ-AN.....	250

CÁCH THỨC SỐ 3 - Hồi nguyên vốn

Hạng bộ trúng: 858 (Các vé trong hạng bộ này đều đã hủy bỏ)

Xổ số trả tiền lời cho phiếu số 3 - số tiền chia: 2414

Phiếu số 1083 đã trúng ra là phiếu 250 \$

4 phiếu sau này được chia số tiền lời này:

1083	Ông VO-CONG-HOA, nhà Van-huong - HA-TINH.....	6 512
1088	Ông PHUNG-HOA-HOC ở TOURANE.....	6 12
1090	Ông BUU-SUU, số lỵ ở VINH.....	6 12
1091	Ông BUU-SUU, số lỵ ở VINH.....	6 12

CÁCH THỨC SỐ 5

Xổ số thứ 1 - HỘI VỐN GẤP BỘI

13645 - 136459 Vé đã hủy bỏ.

Xổ số thứ 2 - HỘI NGUYÊN VỐN

Hạng bộ trúng: 1114

(Các vé trong hạng bộ này đều đã hủy bỏ)

Xổ số thứ 3 - MIỀN GÓP

Hạng bộ trúng: 457

(Các vé trong hạng bộ này đều đã hủy bỏ)

Kỹ số sau nhắm vào ngày thứ sáu 28 Avril 1939 hồi 11 giờ sáng tại sở chính của bản hội bên cỏi Đông-Pháp, 26, đường Chaigneau ở Saigon.

Hội cần dùng Đại-lý và kinh-kỹ viên có đủ tư cách và giấy chứng nhận tốt.

PHIẾU MỜI CÁCH THỨC « P »

Phiếu Tiết-Kiệm cách thức P của hội

VAN-QUỐC TIẾT-KIỆM

số thẻ gáy mỗi số vốn là:

mỗi tháng đóng

10.000 \$ - 25.00
5.000 - 20.00

Kể ngày từ tháng đầu mỗi mua, phiếu số được dự cuộc số hoàn vốn trước kỳ hạn đã định. Phiếu trúng ra thì được hoàn lại ngay số tiền bằng số phiếu, chúng kể số tiền người chủ phiếu đã góp được ngoài nào rồi vậy. Mỗi khi kết thúc

CON CHIM

PHÒNG - TÍCH

THUỐC HAY NỔI TIẾNG KHẮP ĐÔNG DƯƠNG,
GIẤY KHEN RẤT NHIỀU, CẢM ƠN THẬT LẮM

Khi đau họng, khi tức ngực, chán ăn, khó đi đại tiện, đau cổ họng, đau mắt, khi ăn uống rồi thì hay ợ hơi hoặc ợ chua. Thường khi lúc bụng khó chịu, khi đau bụng nổi bọng, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường mỗi một tuần đã chữa tay, bị đau năm sắc da vàng, da bụng đau. Còn nhiều chứng không kể hết.

Liều một bữa uống 0p.5

Liều hai bữa uống 0p.5

VU-DINH-TAN An tác kim (tiền năm 1976 - 178bis Lachtray, Hải Phòng)
Đại lý phát hành toàn tỉnh HANOI: AN HẢ 13 Hàng Mã (Culure) - Hanoi
Đại lý phát hành khắp Đông-dương: NAM-TAN 110 phố Lental - Hải Phòng
Có hình 100 Đại lý khắp HANOI và khắp các tỉnh TRUNC, NAM, TẮC-BÝ và CAO-MÊN, LAOS

Sữa

NESTLÉ

Hiệu Con Chim

SỨC MẠNH CỦA TRẺ CON
BAO THẦU CHO CHÍNH PHỤ PHÁP

Hỏi xin không mất tiền quyền sách dạy cách nuôi trẻ của bác sĩ Vidal soạn ở hãng NESTLÉ, phố Paul Bert, số 55 HAIPHONG

Rentrée des classes

Vous trouverez à l'I.D.E.O. tous les articles scolaires nécessaires à vos enfants

Articles de bonne qualité leur donnant le goût du travail

Articles « RECLAME » vous permettant de faire des économies :

Cahier de Brouillon « RECLAME » 100 pages	0\$12
Boîte de 100 copies doubles, beau papier	1 30
Ramotte de 100 — qu'a drillé multiple	1 00
Plumier laqué, couvercle chromos	1 05
Compas sur panoptics : 15 et 4 pièces	0\$65 - 0 48
Compas plats nickelé reversible double usage	1 18
— — — en pochette	2\$85 - 2.20 & 1 55
Nécessaire scolaire 4 pièces pochette cuir	0 52

Catalogue des articles scolaires sur demande

L' I. D. E. O.

LIBRAIRIE - PAPETERIE — HANOI - HAIPHONG

Sâm Nhung Bách Bồ Hồng - Khê

Lấy tinh chất ở cơ quan sinh dục của các loài vật rất mạnh chế luyện với Sâm Cao-ly, Lộc Nhung cùng với các vị thuốc bổ quý giá, nên dùng nó dẫn ngay đến thận và bộ máy sinh dục của người ta làm cho trẻ lại, khỏe ra như người được tiếp hạch, sinh ra nhiều tinh huyết, ăn ngon miệng, ngủ yên giấc, tinh thần minh mẫn, bền trí nhớ lâu, đại tiện nhuận, nước tiểu trong, khối đau lưng, bốc hỏa. Các ông dùng trong 2 ngày sẽ thấy trắng dương cổ khi, tinh đặc, trong khi phòng sự không thấy nhọc mệt. Nếu ai có bệnh di tinh, lãnh tinh, nhiệt tinh, mộng tinh cũng khỏi. Đàn bà dùng được huyết tốt, kinh điều; bà nào có bệnh kinh nguyệt bất điều sinh ra các chứng đau bụng, đau lưng, bốc hỏa, ra khí hư (bạch đới hạ) cũng khỏi. Bà nào nuôi con thì tốt sữa, có chữa thì khỏe thai. Các cụ già đau lưng đau mình mỗi một, kém ăn kém ngủ hoặc có bệnh ho, bệnh thổ dùng cũng khỏi cả. Trẻ con dùng thuốc này sạch cam sài, bổ ti, tiện thực. Nói tóm lại tất cả nam phụ lão ấu, nếu ai cần phải bồi bổ sức khỏe thì không còn có thứ thuốc bổ gì hay bằng thuốc Sâm Nhung Bách Bồ Hồng Khê này. Thuốc thơm ngon dễ ăn; các ông dùng thứ bao sấp vàng, các bà dùng thứ bao sấp trắng. Mỗi ngày ăn 2 viên vào 2 bữa ăn sáng và tối, trẻ con mỗi lần ăn nửa viên nhai chiêu với chén nước chè. Mỗi hộp giá 1p.00

Thuốc Hồng - Khê số 47

Thuốc « Tráng Dương Kiên Tinh đại bổ thận Hồng-Khê » số 47 chế bằng Hoàng-hoa ngư-phiên, Hải-câu-thận, Yến-quảng, Sâm Nhung với các vị thuốc vừa bổ vừa ngon. Giúp cho sự giao hợp được theo ý muốn. Giúp cho người dương sự yếu, « bất lực », liệt-dương » được mau nguyên, dễ thụ thai. Làm cho người vô tình lãnh đạm trở nên người đa tình vui vẻ. Sau khi dùng thuốc này 6 hay là 12 tiếng đồng hồ, có hiện quả hiển nhiên. Muốn chứng cho những lời nói trên đây, các ông các bà dùng thử một gói 0p.25, sẽ thấy phòng sự mạnh khỏe lâu bền gấp mấy lần khác và sau lại thấy tinh thần minh mẫn không một chút nhọc mệt. Thuốc này chuyên trị bổ thận, kiên tinh, sinh khí, chữa bệnh liệt dương, bệnh tinh mau xuất. Mỗi chai lớn giá 1p.00. Mỗi gói dùng được một ngày giá 0p.25.

Thuốc « Cai Hồng - Khê »

Không chôn lấp chất thuốc phiện (nhà Đoàn đã phân phát), nên ai cai cũng có thể bỏ hẳn được mỗi ngày hút một đồng bạc thuốc phiện, chỉ rỗng hết hai hào thuốc cai là đủ không phải hút nữa vào đi làm việc như thường, thuốc viên 0p.50 một hộp, thuốc nước 1p.00 một chai. Nghiện nhẹ chỉ hết 1p.00, nghiện nặng hết 5p.00, 3p.00 là bỏ hẳn được, nếu sai nhời, xin trả lại tiền gấp đôi.

Thuốc phong tình Hồng - Khê

Giấy thép mà bước ngang trời! Thuốc Hồng-Khê chữa những người lẳng lơ! Hai câu Sâm (truyện này, ngày nay quá thấy ứng nghiệm, vì hồ nói đến Hồng-Khê thì ai cũng nghĩ đến thuốc lậu và thuốc giang-mai; ai bị lậu không cứ mới hay kinh niên uống thuốc lậu Hồng-Khê số 30, mỗi hộp 0p.60 cũng khỏi rứt nọc, ai bị bệnh giang-mai không cứ về thời kỳ thứ mấy, mới hay đã nhập cốt rồi, uống thuốc giang-mai Hồng-khê số 14 cũng khỏi rứt nọc một cách êm đềm không hại sinh dục (mỗi hộp giá 0p.60) nên khắp các nơi đầu đầu cũng biết tiếng :

Nhà thuốc HỒNG-KHÊ 88, Phố Chợ Hôm, Hanoi (Route de Huế)

Kem mạch cho ông, bổ thuốc chần, và có hơn 100 môn thuốc hoàn, tán, cao, gia truyền và kinh nghiệm, chế sẵn đóng hộp, đóng chai theo phương pháp Âu-Mỹ bán khắp cả nước Nam, bán sang cả Tây, Tàu, Ai-lao, Cao-mên, chữa đủ các bệnh nguy hiểm người lớn, trẻ con. Bệnh nào thuốc kỵ, có đơn chỉ rõ cách dùng và nói rõ bệnh cần, hết rất ít tiền mà bệnh mau khỏi. Các thứ thuốc của nhà thuốc Hồng-khê dự Hội-chợ Hải-phong năm 1937 được Toàn-quyền và quan Thống-sứ ban khen các báo tây, nam tỏ lời khuyến khích, được thưởng « Bội tinh vàng » và được « Bằng cấp tài năng » tại Hội-chợ Huế. Kỹ thuật tạo công nghệ, mỹ thuật tại Hội-chợ Hanoi 1938 được quan Thống-sứ ban khen và được thưởng « Bội tinh vàng ». Có biên 2 cuốn sách thuốc : « Gia-dinh Y-dược » và « Hoa-Nguyệt Cẩm-Nang ». Khắp các nơi đều có Đại-ly, mua thuốc Hồng-khê xin nhận kỹ dẫn hiệu Pháp 12 tay.

ĐÓI AI TRÁNH KHỎI CÁI TAY ÔNG THỢ TRỜI

Người ta mỗi người một số mạng, giàu nghèo, cơ cực, làm quan, làm thợ, cũng là do ở số phận.

Mỗi người một nhân duyên, yêu nhau chẳng lấy được nhau, hoặc lấy nhau rồi lại xa nhau, cũng là ảnh hưởng của hai chữ duyên phận

Ta cũng cần hiểu số mạng, nhân duyên ta ra sao, năm Kỷ-Mão có chi thay đổi chăng?

Muốn biết hết

những điều bí hiểm trong đời mình thì hãy biên thơ hỏi

Mtre KHANHSƠN
36 JAMBERT - HANOI

Cách xem bói này

gửi chữ ký, hoặc viết tên họ và tuổi và trả 9 hào bằng mandat, hoặc bằng cò 15 tem 6 xu. Nếu gửi cò thì nên gửi recommandée.

Mtre Khanh Son trong 6 năm nay hơn bù kém linh ra mỗi ngày coi cho 20 người, bữa 18-2-39 cho đếm lại được 30.800 bức thư, 3211 chữ ký của khách lời tận nhà coi. Trong từng ấy phong thơ loại ra có 112 chiếc chê, 1344 chiếc khen thực hay, còn bao nhiêu thì là thơ thường. Mtre Khanhson có mời Huissier đến chứng kiến, sẽ có bản không cáo của Huissier cho công bố sau.

Vị cứu tinh của các bệnh như
HOA LIỄU và **PHONG TÌNH**

là

SƯU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN số I

Chuyên trị tận gốc tuyệt nọc các chứng bệnh phong tình như : Lậu, Tim la, Dương mai Hạch xoài, Cột khí, Sang độc v.v... chẳng luận là lâu, mau, đau cho độc nhập cột đi nữa thuộc SƯU ĐỘC BẢ ỨNG HOÀN cũng tòng lõi gốc độc ra dứt tuyệt, khỏi căn trừ càng không hại sanh dục, không hành bệnh như.

Mỗi hộp uống 4 lần, giá 1\$50

Nhà thuốc **ÔNG - TIÊN**
11, Rue de la Soie, Hanoi